

Europeiska unionens officiella tidning

L 59

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtiofemte årgången

1 mars 2012

Innehållsförteckning

II Icke-lagstiftningsakter

FÖRORDNINGAR

- ★ **Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 173/2012 av den 29 februari 2012 om ändring av förordning (EU) nr 185/2010 när det gäller förtydligande och förenkling av vissa särskilda åtgärder avseende luftfartsskydd ⁽¹⁾** 1

Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 174/2012 av den 29 februari 2012 om fastställande av schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 9

Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 175/2012 av den 29 februari 2012 om fastställande av importtullar inom spannmålssektorn som skall gälla från och med den 1 mars 2012 11

BESLUT

2012/131/EU:

- ★ **Kommissionens beslut av den 13 juli 2011 om avgifter till förmån för Interbev [delgivet med nr C(2011) 4923]** 14

2012/132/EU:

- ★ **Kommissionens genomförandebeslut av den 15 februari 2012 om finansiellt stöd från unionen till nödgärder för bekämpning av aviär influensa i Tyskland, Italien och Nederländerna under 2011 [delgivet med nr C(2012) 776]** 34

Pris: 3 EUR

(forts. på nästa sida)

(¹) Text av betydelse för EES

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

2012/133/EU:

- ★ **Europeiska centralbankens beslut av den 27 februari 2012 om upphävande av beslut ECB/2010/3 om tillfälliga åtgärder som rör godtagande av omsättningsbara skuldinstrument som emitteras eller garanteras av grekiska staten (ECB/2012/2) 36**

II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 173/2012

av den 29 februari 2012

om ändring av förordning (EU) nr 185/2010 när det gäller förtydligande och förenkling av vissa särskilda åtgärder avseende luftfartsskydd

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 300/2008 av den 11 mars 2008 om gemensamma skyddsregler för den civila luftfarten och om upphävande av förordning (EG) nr 2320/2002 ⁽¹⁾, särskilt artikel 4.3, och

av följande skäl:

- (1) Erfarenheterna från genomförandet av kommissionens förordning (EU) nr 185/2010 av den 4 mars 2010 om detaljerade bestämmelser för genomförande av de gemensamma grundläggande standarderna avseende luftfartsskydd ⁽²⁾ har visat att genomförandebestämmelserna behöver ändras för vissa gemensamma grundläggande standarder.
- (2) Det handlar om att förtydliga eller förenkla vissa särskilda åtgärder avseende luftfartsskydd för att öka den rättsliga tydligheten, standardisera den gemensamma tolkningen av lagstiftningen och säkerställa bästa genomförande av de gemensamma grundläggande standarderna för luftfartsskydd.

- (3) Ändringarna rör genomförandet av ett begränsat antal åtgärder avseende tillträdeskontroll, övervakning och patrullering, säkerhetskontroll av passagerare och lastrumsbagage, säkerhetskontroller av frakt, post, förnödenheter som används ombord och varuleveranser till flygplatser samt utbildning av personer och säkerhetsutrustning.
- (4) Förordning (EU) nr 185/2010 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (5) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från kommittén för luftfartsskyddet inom den civila luftfarten.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till förordning (EU) nr 185/2010 ska ändras i enlighet med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 29 februari 2012.

På kommissionens vägnar
José Manuel BARROSO
Ordförande

⁽¹⁾ EUT L 97, 9.4.2008, s. 72.

⁽²⁾ EUT L 55, 5.3.2010, s. 1.

BILAGA

Bilagan till förordning (EU) nr 185/2010 ska ändras på följande sätt:

1. Punkt 1.1.3.4 ska ersättas med följande:

"1.1.3.4 Om icke-säkerhetskontrollerade personer eller passagerare och besättningsmedlemmar som anländer från tredjeländer som inte finns förtecknade i tillägg 4-B kan ha haft tillträde till känsliga delar ska en säkerhetsundersökning av de delar som kan ha kontaminerats genomföras snarast, så att man med rimlig säkerhet kan fastställa att inga förbjudna föremål finns på den känsliga delen.

Punkt 1 ska anses vara uppfylld för luftfartyg som omfattas av krav på säkerhetsundersökning av luftfartyg.

Punkt 1 ska inte gälla om personer som omfattas av punkterna 1.3.2 och 4.1.1.7 har haft tillträde till känsliga delar.

När det gäller passagerare och besättningsmedlemmar som anländer från tredjeländer som inte finns förtecknade i tillägg 4-B, ska punkt 1 endast tillämpas på de känsliga delar som används av säkerhetskontrollerat lastrumsbagage och/eller säkerhetskontrollerade avresande passagerare som inte avreser på samma luftfartyg som dessa passagerare och besättningsmedlemmar."

2. I punkt 1.2.2.2 ska följande stycke läggas till:

"Alternativt får tillträde också beviljas efter säker identifiering genom kontroll av biometriska uppgifter."

3. I punkt 1.2.2.4 ska följande stycke läggas till:

"När biometrisk identifiering används ska kontrollen säkerställa att den person som önskar tillträde till behörighetsområden innehar ett av de tillstånd som anges i punkt 1.2.2.2 och att detta tillstånd är giltigt och inte har spärrats."

4. Följande punkt ska införas som punkt 1.2.6.9:

"1.2.6.9 Fordon som endast används på flygsidan och inte har tillstånd att köra på allmän väg får undantas från tillämpning av punkterna 1.2.6.2–1.2.6.8, under förutsättning att det tydligt anges på fordonens utsida att det rör sig om fordon som används för driften på den berörda flygplatsen."

5. Följande ska läggas till i slutet av punkt 1.2.7.1 c:

", och

d) sträckor mellan terminalen eller inpassagen och det luftfartyg med vilket besättningsmedlemmarna har anlänt eller kommer att avresa."

6. Punkt 1.5.2 ska ersättas med följande:

"1.5.2 Frekvensen och metoderna för övervakning och patrullering ska grundas på en riskbedömning och ska godkännas av den behöriga myndigheten. De ska beakta

- a) flygplatsens storlek, inbegripet flygningarnas antal och art,
- b) flygplatsens planlösning, särskilt förhållandena mellan de områden som inrättats på flygplatsen, och
- c) möjligheter och begränsningar när det gäller övervaknings- och patrulleringsmetoderna.

De delar av riskbedömningen som avser frekvens och metod för övervakning och patrullering ska på begäran göras tillgängliga skriftligen för att underlätta övervakningen av efterlevnaden."

7. Punkt 4.1.3.4 ska ändras på följande sätt:

a) Led c ska ersättas med följande:

"c) införskaffats på flygsidan efter den punkt där boardingkorten kontrolleras, i butiker som omfattas av godkända säkerhetsrutiner som ingår i flygplatsens säkerhetsprogram, under förutsättning att vätskorna, aerosolerna och geléerna är förpackade i en säkerhetsförsluten påse som innehåller bevis för att den inköpts på flygsidan under de senaste 24 timmarna, eller".

b) Leden e och f ska ersättas med följande:

"e) införskaffats vid en annan flygplats i unionen, under förutsättning att vätskorna, aerosolerna och geléerna är förpackad i en säkerhetsförsluten påse som innehåller bevis för att den inköpts på flygsidan på den flygplatsen under de senaste 24 timmarna,

- f) införskaffats ombord på ett EU-lufttrafikföretags luftfartyg, under förutsättning att vätskan är förpackad i en säkerhetsförsluten påse som innehåller bevis för att den inköpts ombord på det luftfartyget under de senaste 24 timmarna, eller”.
8. Punkt 5.3.3.2 ska ersättas med följande:
- ”5.3.3.2 Lastrumsbagage som blir obehodsagat baggage av andra orsaker än de som anges i punkt 5.3.2 ska lastas av och säkerhetskontrolleras igen innan det lastas ombord på nytt.”
9. Punkt 6.0.2 ska ersättas med följande:
- ”6.0.2 Följande föremål ska anses vara förbjudna i frakt och postförsändelser:
- Monterade explosiva och brandfarliga anordningar som inte transporteras i enlighet med gällande säkerhetsbestämmelser”.
10. Punkt 6.0.3 ska utgå.
11. Avsnitt 6.3.2.6 ska ersättas med följande:
- ”6.3.2.6 Dokumentationen ska vara tillgänglig för den behöriga myndighetens inspektion när som helst innan försändelsen lastas på ett luftfartyg och därefter under hela flygningen eller under 24 timmar, beroende på vilket som är längre, och den ska omfatta följande uppgifter:
- a) Den säkerhetsgodkända speditörens unika alfanumeriska identitetskod som erhållits från den behöriga myndigheten.
 - b) En unik identitetsbeteckning för försändelsen, t.ex. flygfraktsedelns (underfraktsedelns, HAWB, eller huvudfraktsedelns, MAWB) nummer.
 - c) Försändelsens innehåll, utom för försändelser som anges i punkterna 6.2.3 d och e i kommissionens beslut C(2010) 774 final av den 13 april 2010 (*).
 - d) Försändelsens säkerhetsstatus med angivelsen
 - ”SPX”, som betyder att försändelsen är säker för passagerar-, frakt- och postluftfartyg,
 - ”SCO”, som betyder att försändelsen endast uppfyller kraven för att lastas ombord på frakt- och postluftfartyg, eller
 - ”SHR”, som betyder att försändelsen är säker för passagerar-, frakt- och postluftfartyg i enlighet med högriskkrav.
 - e) Skälet till att säkerhetsstatusen utfärdats, med angivelsen
 - ”KC”, som betyder att försändelsen mottagits från en känd avsändare, eller
 - ”AC”, som betyder att försändelsen mottagits från en kontoavsändare.
 - De metoder som använts för säkerhetskontrollen.
 - Skälen till att försändelsen undantagits från säkerhetskontroll.
 - f) Namnet på den person som utfärdat säkerhetsstatusen, eller motsvarande identifikation, och datum och tidpunkt för utfärdandet.
 - g) Den unika identitetskoden från den behöriga myndigheten, för alla säkerhetsgodkända speditörer som godtagit den säkerhetsstatus som tilldelats en försändelse av en annan säkerhetsgodkänd speditör.

(*) Ej offentliggjort.”

12. Punkt 6.3.2.7 ska ersättas med följande:

”6.3.2.7 När det gäller konsoliderade försändelser ska kraven i punkterna 6.3.2.5 och 6.3.2.6 anses vara uppfyllda om

- a) den säkerhetsgodkända speditör som utför konsolideringen ska behålla de uppgifter som krävs enligt punkt 6.3.2.6 a–g för varje enskild försändelse under hela flygningen/flygningarna eller i 24 timmar, beroende på vilket som är längre, och
- b) det dokument som medföljer konsolideringen innehåller den alfanumeriska identitetskoden för den säkerhetsgodkända speditör som utförde konsolideringen, en unik identitetsbeteckning för konsolideringen och dess säkerhetsstatus.

Kravet i led a ska inte gälla för konsolideringar som alltid omfattas av säkerhetskontroll eller undantas från säkerhetskontroll i enlighet med punkterna 6.2.3 d och e i beslut C(2010) 774 om den säkerhetsgodkända speditören ger konsolideringen en unik identitetskod och anger säkerhetsstatusen och ett enda skäl till varför denna säkerhetsstatus utfärdades.”

13. Punkt 6.6.1.1 a ska ersättas med följande:

"a) ska försändelsen förpackas eller förseglas av den säkerhetsgodkända speditören, den kända avsändaren eller kontoavsändaren så att all eventuell manipulering skulle upptäckas, om detta inte är möjligt ska alternativa skyddsåtgärder som säkerställer försändelsens integritet vidtas, och"

14. Följande ska läggas till i slutet av punkt 6.8.2.3:

"Fram till juli 2014 får försäkringen om säkerhetsstatus i enlighet med punkt 6.3.2.6 d för frakt eller post till EU utfärdas av ACC3 eller av ett lufttrafikföretag som anländer från ett tredjeland som finns förtecknat i tillägg 6Fii; från och med juli 2014 får säkerhetsgodkända speditörer enligt punkt 6.8.3 också tillhandahålla försäkringar om säkerhetsstatus i detta hänseende."

15. I Tillägg 6-A ska den sjunde strecksatsen ersättas med följande:

"— att [företagets namn] kommer att se till att all relevant personal får lämplig fortbildning i enlighet med kapitel 11 i bilagan till förordning (EU) nr 185/2010 och känner till sitt säkerhetsansvar enligt företagets säkerhetsprogram, och"

16. Under rubriken "Förbjudna föremål" i Tillägg 6-D ska andra meningen utgå.

17. Tillägg 6-E ska ersättas med följande:

"TILLÄGG 6-E

ÅKERIFÖRSÄKRAN

I enlighet med förordning (EG) nr 300/2008 om införande av gemensamma skyddsregler för den civila luftfarten och dess genomförandeakter

bekräftar jag att följande säkerhetsåtgärder kommer att iakttas när flygfrakt/flygpost som varit föremål för säkerhetsåtgärder tas emot, transporteras, lagras och levereras [åt namn på den säkerhetsgodkända speditören/lufttrafikföretaget som tillämpar säkerhetskontroller för frakt eller post/kända avsändaren/kontoavsändaren]:

- All personal som transporterar flygfrakt/flygpost har genomgått allmän utbildning om säkerhetsfrågor i enlighet med punkt 11.2.7 i bilagan till förordning (EU) nr 185/2010.
- All personal som har tillgång till flygfrakt/flygpost har genomgått en undersökning avseende deras integritet. Undersökningen ska minst omfatta identitetskontroll (om möjligt med fotoförsett id-kort, körkort eller pass) och kontroll av meritförteckningen och/eller de referenser som tillhandahålls.
- Lastutrymmen i fordonen kommer att vara låsta eller förseglade. Fordon med gardinsida kommer att vara säkrade med TIR-linor. Lastytorna på fordon med öppna flak hålls under observation när flygfrakt transporteras.
- Omedelbart före lastningen kommer lastutrymmet att genomsökas och integriteten kommer att bibehållas tills lastningen är fullbordad.
- Alla förare bär identitetskort, pass, körkort eller annan fotolegitimation, utfärdad eller godkänd av de nationella myndigheterna.
- Förare kommer inte att göra oplanerade stopp mellan det att de tar emot och lämnar av försändelsen. Om sådana stopp inte kan undvikas ska föraren kontrollera lastens säkerhet och att lås och/eller förseglingar inte har manipulerats vid återkomsten. Om föraren upptäcker tecken på manipulation ska förarens överordnade informeras och flygfrakten/flygposten får inte levereras utan anmälan vid leveransen.
- Transporten ska inte läggas ut på en tredje part, såvida tredjeparten inte också har transportavtal med [samma namn som ovan på den säkerhetsgodkända speditören/kända avsändaren/kontoavsändaren eller den behöriga myndighet som har godkänt eller certifierat transportören].
- Inga andra tjänster (som t.ex. lagring) kommer att läggas ut på entreprenad till andra parter än en säkerhetsgodkänd speditör eller en verksamhetsutövare som den behöriga myndigheten har certifierat eller godkänt och registrerat för tillhandahållande av sådana tjänster.

Jag ansvarar helt och fullt för denna försäkringen.

Namn:

Befattning:

Företagets namn och adress:

Datum:

Underskrift:"

18. Följande punkt 8.0.4 ska läggas till:

"8.0.4 Förteckningen över artiklar som är förbjudna för användning som förnödenheter ombord är densamma som förteckningen i tillägg 4-C."

19. Punkt 8.1.4.2 ska ersättas med följande:

"8.1.4.2 För att utses som känd leverantör ska verksamhetsutövaren lämna in en "Försäkran – Känd leverantör av förnödenheter ombord", som finns i tillägg 8-B, till varje företag som den levererar till. Denna försäkran ska vara undertecknad av verksamhetsutövarens rättsliga företrädare.

Det företag till vilket den kända leverantören levererar ska spara den undertecknade försäkran i dokumentationssyfte."

20. Punkt 8.1.5 ska ersättas med följande:

"8.1.5 **Säkerhetsåtgärder som ska genomföras av lufttrafikföretag, säkerhetsgodkända leverantörer och kända leverantörer**

8.1.5.1 Lufttrafikföretag, säkerhetsgodkända leverantörer och kända leverantörer av förnödenheter för användning ombord ska

- a) utse en person som har ansvaret för säkerheten i företaget,
- b) se till att personer som har tillgång till förnödenheter för användning ombord genomgår allmän utbildning om säkerhetsfrågor i enlighet med punkt 11.2.7 innan de får tillträde till förnödenheterna,
- c) hindra obehöriga personer från att få tillträde till dess lokaler och förnödenheter för användning ombord,
- d) i rimlig grad se till att inga förbjudna föremål döljs i förnödenheter för användning ombord, och
- e) förse alla fordon och/eller behållare som används för att transportera förnödenheter för användning ombord med försegling eller ett fysiskt skydd.

Led e ska inte gälla vid transporter på flygsidan.

8.1.5.2 Om en känd leverantör använder sig av ett annat företag som inte är en känd leverantör för lufttrafikföretaget eller säkerhetsgodkänd leverantör för transport av förnödenheter ska den kända leverantören säkerställa att alla säkerhetsåtgärder som anges i punkt 8.1.5.1 iakttas.

8.1.5.3 Säkerhetsåtgärder som ska genomföras av lufttrafikföretag och säkerhetsgodkända leverantörer ska också omfattas av kompletterande bestämmelser som fastställs i ett separat kommissionsbeslut."

21. I Tillägg 8-A ska den sjunde strecksatsen ersättas med följande:

"— att [företagets namn] kommer att se till att all relevant personal får lämplig fortbildning i enlighet med kapitel 11 i bilagan till förordning (EU) nr 185/2010 och känner till sitt säkerhetsansvar enligt företagets säkerhetsprogram, och"

22. TILLÄGG 8-B ska ersättas med följande:

TILLÄGG 8-B

FÖRSÄKRAN

KÄND LEVERANTÖR AV FÖRNÖDENHETER SOM SKA ANVÄNDAS OMBORD

I enlighet med förordning (EG) nr 300/2008 om införande av gemensamma skyddsregler för den civila luftfarten och dess genomförandeakter

intygar jag

- a) att [företagets namn] kommer att utse en person som har ansvaret för säkerheten i företaget,
- b) se till att personer som har tillgång till förnödenheter för användning ombord genomgår allmän utbildning om säkerhetsfrågor i enlighet med punkt 11.2.7 i bilagan till förordning (EU) nr 185/2010 innan de får tillträde till förnödenheterna,
- c) hindra obehöriga personer från att få tillträde till dess lokaler och förnödenheter för användning ombord,
- d) i rimlig grad se till att inga förbjudna föremål döljs i förnödenheter för användning ombord, och
- e) förse alla fordon och/eller behållare som används för att transportera förnödenheter för användning ombord med försegling eller ett fysiskt skydd (denna punkt kommer inte att tillämpas under transporter på flygsidan).

att [företagets namn] vid användning av ett annat företag som inte är känd leverantör för lufttrafikföretaget eller säkerhetsgodkänd leverantör för transport av varuleveranser kommer att säkerställa att alla säkerhetsåtgärder som anges ovan iakttas,

- att [företagets namn] kommer att samarbeta till fullo med alla inspektioner som krävs och ge tillgång till all dokumentation som inspektörerna begär,
- att [företagets namn] kommer att underrätta [lufttrafikföretaget eller den säkerhetsgodkända leverantör till vilken förnödenheterna levereras] om alla allvarliga brister i säkerheten och alla misstänkta omständigheter som kan påverka förnödenheternas säkerhet, särskilt eventuella försök att gömma förbjudna föremål i förnödenheter som ska användas ombord,
- att [företagets namn] kommer att se till att all relevant personal får lämplig fortbildning i enlighet med kapitel 11 i bilagan till förordning (EU) nr 185/2010 och känner till sitt säkerhetsansvar, och
- att [företagets namn] kommer att informera [lufttrafikföretaget eller den säkerhetsgodkända leverantören till vilken förnödenheterna levereras] om
 - a) det upphör med sin verksamhet, eller
 - b) det inte längre kan uppfylla kraven i gällande EU-lagstiftning.

Jag ansvarar helt och fullt för denna försäkran.

Rättslig företrädare

Namn:

Datum:

Underskrift:"

23. Följande punkt 9.0.4 ska läggas till:

"9.0.4 Förteckningen över artiklar som är förbjudna för användning som förnödenheter ombord är densamma som i tillägg 4-C."

24. Punkt 9.1.1.1 ska ersättas med följande:

"9.1.1.1 Varuleveranser till flygplatsen ska säkerhetskontrolleras innan de får tas in i ett behörighetsområde, om inte

- a) förnödenheterna har varit föremål för de föreskrivna säkerhetsåtgärderna som genomförts av en flygplatsoperatör som levererar dessa till sin egen flygplats och förnödenheterna har skyddats från obehörig åtkomst sedan dessa åtgärder genomfördes och fram till det att de levereras till behörighetsområdet, eller
- b) förnödenheterna har varit föremål för de föreskrivna säkerhetsåtgärderna som genomförts av en känd leverantör och förnödenheterna har skyddats från obehörig åtkomst sedan dessa åtgärder genomfördes och fram till det att de levereras till behörighetsområdet."

25. Punkt 9.1.3.2 ska ersättas med följande:

"9.1.3.2 För att utses som känd leverantör ska verksamhetsutövaren till flygplatsoperatören lämna in en "Försäkran – Känd leverantör av varor till flygplatsen" enligt Tillägg 9-A. Denna försäkran ska vara undertecknad av verksamhetsutövarens rättsliga företrädare.

Flygplatsoperatören ska bevara den undertecknade försäkran i dokumentationssyfte."

26. Punkt 9.1.4 ska ersättas med följande:

"9.1.4 **Säkerhetsåtgärder som ska genomföras av kända leverantörer eller av flygplatsoperatörer**

En känd leverantör av varor till flygplatser eller en flygplatsoperatör som levererar varor till behörighetsområdet ska

- a) utse en person som har ansvaret för säkerheten i företaget,
- b) se till att personer som har tillträde till varuleveranser till flygplatsen genomgår allmän utbildning om säkerhetsfrågor i enlighet med punkt 11.2.7 innan de får tillträde till dessa varor,

- c) hindra obehöriga personer från att få tillträde till dess lokaler och förnödenheter för användning ombord,
- d) i rimlig grad se till att inga förbjudna föremål döljs i varuleveranser till flygplatsen, och
- e) förse alla fordon och/eller behållare som används för att transportera varuleveranser till flygplatsen med försegling eller ett fysiskt skydd.

Led e ska inte gälla vid transporter på flygsidan.

Om en känd leverantör använder sig av ett annat företag som inte är en känd leverantör till flygplatsoperatören ska den kända leverantören säkerställa att alla säkerhetsåtgärder som anges i denna punkt iakttas.”

27. Tillägg 9-A ska ersättas av följande:

”TILLÄGG 9-A

FÖRSÄKRAN

KÄND LEVERANTÖR AV VAROR TILL FLYGPLATSER

I enlighet med förordning (EG) nr 300/2008 om införande av gemensamma skyddsregler för den civila luftfarten och dess genomförandeakter

intygar jag

— att [företagets namn] kommer att

- a) utse en person som har ansvaret för säkerheten i företaget,
- b) se till att personer som har tillgång till varuleveranser till flygplatsen genomgår allmän utbildning om säkerhetsfrågor i enlighet med punkt 11.2.7 i bilagan till förordning (EU) nr 185/2010 innan de får tillträde till dessa varor,
- c) hindra obehöriga personer från att få tillträde till dess lokaler och förnödenheter för användning ombord,
- d) i rimlig grad se till att inga förbjudna föremål döljs i varuleveranser till flygplatsen, och
- e) förse alla fordon och/eller behållare som används för att transportera varuleveranser till flygplatser med försegling eller ett fysiskt skydd (denna punkt kommer inte att tillämpas under transporter på flygsidan).

att [företagets namn] vid användning av ett annat företag som inte är känd leverantör för flygplatsoperatören för transport av varuleveranser kommer att säkerställa att alla säkerhetsåtgärder som anges ovan iakttas,

— att [företagets namn] kommer att samarbeta till fullo med alla inspektioner som krävs och ge tillgång till all dokumentation som inspektörerna begär,

— att [företagets namn] kommer att meddela [flygplatsoperatören] om alla eventuella brister i säkerheten och alla misstänkta omständigheter som kan påverka varornas säkerhet, särskilt eventuella försök att gömma förbjudna föremål i varuleveranser till flygplatser,

— att [företagets namn] kommer att se till att all relevant personal får lämplig fortbildning i enlighet med kapitel 11 i bilagan till förordning (EU) nr 185/2010 och känner till sitt säkerhetsansvar, och

— att [företagets namn] kommer att meddela [flygplatsoperatören] om

- a) det upphör med sin verksamhet, eller
- b) det inte längre kan uppfylla kraven i gällande EU-lagstiftning.

Jag ansvarar helt och fullt för denna försäkran.

Rättslig företrädare

Namn:

Datum:

Underskrift:”

28. Följande punkt 11.2.7 ska läggas till:

”11.2.7 Utbildning av personer som behöver allmän utbildning om säkerhetsfrågor

Allmän utbildning om säkerhetsfrågor ska ge följande kompetens:

- a) Kunskap om tidigare olagliga handlingar riktade mot den civila luftfarten, terroristattacker och aktuella hot.

- b) Kännedom om relevant lagstiftning.
- c) Kunskap om luftfartsskyddets mål och organisation i personernas arbetsmiljö, bland annat vilka skyldigheter och vilket ansvar de personer som genomför säkerhetsåtgärder har.
- d) Kunskap om rapporteringsförfaranden.
- e) Förmåga att på lämpligt sätt reagera på säkerhetsrelaterade incidenter.

Varje person som genomgår allmän utbildning om säkerhetsfrågor ska kunna visa att de har kännedom om alla frågor som avses i denna punkt innan de träder i tjänst.”

29. Punkt 11.4.2 a ska ersättas med följande:

- ”a) för kompetens som förvärvats under den inledande utbildningen, den särskilda utbildningen och utbildningen om säkerhetsfrågor: minst vart femte år eller, i om kompetensen inte utnyttjats i mer än sex månader, innan personen återvänder till sina säkerhetsuppgifter, och”

30. Punkt 12.7.2.2 ska ersättas med följande:

”12.7.2.2 All utrustning för säkerhetskontroll av vätskor, aerosoler och geléer ska uppfylla kraven i standard 1.

Standard 1 ska upphöra att gälla den 29 april 2016.”

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 174/2012**av den 29 februari 2012****om fastställande av schablonimportvärden för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("förordningen om en samlad marknadsordning")⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 av den 7 juni 2011 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1234/2007 vad gäller sektorn för frukt och grönsaker och sektorn för bearbetad frukt och bearbetade grönsaker⁽²⁾, särskilt artikel 136.1, och

av följande skäl:

- (1) I genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 fastställs, i enlighet med resultatet av de multilaterala handelsför-

handlingarna i Uruguayrundan, kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärden vid import från tredjeländer, för de produkter och de perioder som anges i del A i bilaga XVI till den förordningen.

- (2) Varje arbetsdag fastställs ett schablonimportvärde i enlighet med artikel 136.1 i genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 med hänsyn till varierande dagliga uppgifter. Denna förordning bör därför träda i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonimportvärden som avses i artikel 136 i genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 fastställs i bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 29 februari 2012.

På kommissionens vägnar
För ordföranden

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 157, 15.6.2011, s. 1.

BILAGA

Schablonimportvärden för bestämning av ingångsriset för vissa frukter och grönsaker

<i>(euro/100 kg)</i>		
KN-nummer	Kod för tredjeland ⁽¹⁾	Schablonimportvärde
0702 00 00	IL	60,4
	JO	77,3
	MA	79,1
	TN	97,3
	TR	127,1
	ZZ	88,2
0707 00 05	JO	134,1
	TR	112,5
	ZZ	123,3
0709 91 00	EG	88,4
	MA	82,2
	ZZ	85,3
0709 93 10	MA	60,5
	TR	100,2
	ZZ	80,4
0805 10 20	EG	53,0
	IL	73,9
	MA	49,6
	TN	52,0
	TR	74,6
	ZZ	60,6
0805 50 10	EG	42,9
	TR	51,7
	ZZ	47,3
0808 10 80	CA	122,9
	CL	98,4
	CN	86,4
	MK	28,7
	US	147,6
	ZZ	96,8
0808 30 90	AR	84,7
	CL	114,0
	CN	66,8
	US	99,0
	ZA	106,0
	ZZ	94,1

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1833/2006 (EUT L 354, 14.12.2006, s. 19). Koden ZZ står för "övrigt ursprung".

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) nr 175/2012

av den 29 februari 2012

om fastställande av importtullar inom spannmålssektorn som skall gälla från och med den 1 mars 2012

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter ("förordningen om en samlad marknadsordning")⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EU) nr 642/2010 av den 20 juli 2010 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1234/2007 vad avser importtullarna inom spannmålssektorn⁽²⁾, särskilt artikel 2.1, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 136.1 i förordning (EG) nr 1234/2007 ska importtullen för produkter som omfattas av KN-numren 1001 19 00, 1001 11 00, ex 1001 91 20 (vanligt vete, för utsäde), ex 1001 99 00 (vanligt vete av hög kvalitet, av annat slag än för utsäde), 1002 10 00, 1002 90 00, 1005 10 90, 1005 90 00, 1007 10 90 samt 1007 90 00 motsvara det interventionspris som gäller för sådana produkter vid import och ökas med 55 % minus det cif-importpris som gäller för sändningen i fråga. Denna tull får dock inte vara högre än tullsatsen i Gemensamma tulltaxan.
- (2) För beräkning av den importtull som avses i artikel 136.1 i förordning (EG) nr 1234/2007 ska enligt punkt 2 i den artikeln representativa cif-importpriser upprättas regelbundet för produkterna i fråga.

- (3) Enligt artikel 2.2 i förordning (EU) nr 642/2010 ska importtullen för produkter som omfattas av KN-numren 1001 19 00, 1001 11 00, ex 1001 91 20 (vanligt vete, för utsäde), ex 1001 99 00 (vanligt vete av hög kvalitet, av annat slag än för utsäde), 1002 10 00, 1002 90 00, 1005 10 90, 1005 90 00, 1007 10 90 samt 1007 90 00 beräknas på det dagliga representativa cif-importpris som fastställs på det sätt som anges i artikel 5 i den förordningen.
- (4) De importtullar bör fastställas som ska gälla från och med den 1 mars 2012 och som ska tillämpas till dess att ett nytt fastställande träder i kraft.
- (5) Den här förordningen bör träda i kraft samma dag som den offentliggörs, eftersom denna åtgärd måste tillämpas fortast möjligt efter det att uppdaterade uppgifter har tillhandahållits.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Inom den spannmålssektor som avses i artikel 136.1 i förordning (EG) nr 1234/2007 ska från och med den 1 mars 2012 de importtullar gälla som fastställs i bilaga I till den här förordningen och på grundval av beräkningsgrunderna i bilaga II.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 29 februari 2012.

På kommissionens vägnar
För ordföranden

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 187, 21.7.2010, s. 5.

BILAGA I

Importtullar från och med den 1 mars 2012 för de produkter som avses i artikel 136.1 i förordning (EG) nr 1234/2007

KN-nummer	Varuslag	Importtull ⁽¹⁾ (EUR/t)
1001 19 00	Durumvete av hög kvalitet	0,00
1001 11 00		
	av medelhög kvalitet	0,00
	av låg kvalitet	0,00
ex 1001 91 20	Vanligt vete, för utsäde	0,00
ex 1001 99 00	Vanligt vete av hög kvalitet, av annat slag än för utsäde	0,00
1002 10 00	Råg	0,00
1002 90 00		
1005 10 90	Utsädesmajs annan än hybridmajs	0,00
1005 90 00	Majs av annat slag än för utsäde ⁽²⁾	0,00
1007 10 90	Sorghum av andra slag än hybrider för utsäde	0,00
1007 90 00		

⁽¹⁾ Enligt artikel 2.4 i förordning (EU) nr 642/2010 ska importtullen sätta ned med

- 3 euro/ton om lossningshamnen i unionen ligger vid Medelhavet (bortom Gibraltarsundet) eller vid Svarta havet och varorna anländer från Atlanten eller via Suez-kanalen,
- 2 euro/ton om lossningshamnen i unionen ligger i Danmark, Estland, Irland, Lettland, Litauen, Polen, Finland, Sverige, Förenade kungariket eller vid atlantkusten på den iberiska halvön och varorna anländer från Atlanten.

⁽²⁾ Om villkoren i artikel 3 i förordning (EU) nr 642/2010 är uppfyllda, har importören rätt till en schablonmässig minskning med 24 euro/ton.

BILAGA II

Beräkningsgrunder för importtullarna enligt bilaga I

15.2.2012-28.2.2012

1. Medelvärden under referensperioden enligt artikel 2.2 i förordning (EU) nr 642/2010:

(EUR/t)

	Vanligt vete ⁽¹⁾	Majs	Durumvete, hög kvalitet	Durumvete, medelhög kvalitet ⁽²⁾	Durumvete, låg kvalitet ⁽³⁾
Börs	Minnéapolis	Chicago	—	—	—
Börsnotering	237,97	189,88	—	—	—
Fob-pris USA	—	—	302,13	292,13	272,13
Tillägg för Mexikanska golfen	85,15	18,51	—	—	—
Tillägg för Stora sjöarna	—	—	—	—	—

⁽¹⁾ Bidrag med 14 euro/ton ingår (artikel 5.3 i förordning (EU) nr 642/2010).⁽²⁾ Avdrag med 10 euro/ton (artikel 5.3 i förordning (EU) nr 642/2010).⁽³⁾ Avdrag med 30 euro/ton (artikel 5.3 i förordning (EU) nr 642/2010).

2. Medelvärden under referensperioden enligt artikel 2.2 i förordning (EU) nr 642/2010:

Fraktkostnad: Mexikanska golfen–Rotterdam 15,68 EUR/t

Fraktkostnad: Stora sjöarna–Rotterdam — EUR/t

BESLUT

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 13 juli 2011

om avgifter till förmån för Interbev

[delgivet med nr C(2011) 4923]

(Endast den franska texten är giltig)

(2012/131/EU)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 108.2 första stycket ⁽¹⁾,

efter att i enlighet med nämnda artikel ha gett berörda parter
tillfälle att yttra sig och med beaktande av dessa synpunkter,
och

av följande skäl:

I. FÖRFARANDE

- (1) Efter att ha mottagit upplysningar om den berörda åtgärden ställde Europeiska kommissionen frågor till de franska myndigheterna i en skrivelse av den 2 oktober 2001. Frankrikes ständiga representation vid Europeiska unionen svarade kommissionen genom en skrivelse av den 9 november 2001.
- (2) Åtgärden hade genomförts utan förhandstillstånd från kommissionen, varför den fördes in i registret över icke anmäلت stöd med nummer NN 39/03.
- (3) Kommissionen inledde det förfarande som anges i artikel 108.2 i EUF-fördraget beträffande det berörda stödet genom beslut K(2003) 2057 slutlig av den 9 juli 2003.
- (4) Beslutet om att inleda förfarandet har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽²⁾. Kommissionen har uppmanat övriga medlemsstater och berörda parter att inkomma med sina synpunkter på stödet i fråga. Kommissionen har inte fått in några synpunkter från berörda parter. De franska myndigheterna översände sina synpunkter genom skrivelser av den 8 och 10 oktober 2003 samt den 13 september och den 29 november 2005.

⁽¹⁾ Med verkan från och med den 1 december 2009 har artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget ersatts av artikel 107 respektive artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). Innehållet i bestämmelserna är dock i sak oförändrat. I detta beslut bör hänvisningar till artiklarna 107 och 108 i EUF-fördraget i förekommande fall förstås som hänvisningar till artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget.

⁽²⁾ Kommissionens beslut K(2003) 2057 slutlig av den 9 juli 2003 (EUT C 189, 9.8.2003, s. 21).

(5) Den 25 februari 2011 översändes en begäran om kompletterande upplysningar till Frankrike och ett möte hölls den 29 mars 2011.

(6) De franska myndigheterna svarade genom en skrivelse av den 24 maj 2011.

II. BESKRIVNING AV DEN AKTUELLA ÅTGÄRDEN

1. AVGIFTER TILL FÖRMÅN FÖR INTERBEV

1.1 BRANSCHÖVERGRIPANDE SAMMANSLUTNINGAR OCH SYSTEMET MED FRIVILLIGA AVGIFTER SOM HAR GJORTS OBLIGATORISKA

(7) Branschövergripande sammanslutningar är grupperingar av aktörer som är representativa för olika yrkesgrupper inom en produktionskedja på jordbruksområdet, i förekommande fall inbegripet såväl produktion som bearbetning, saluföring och distribution, och som har erkänts som branschövergripande sammanslutningar av den behöriga administrativa myndigheten. De branschövergripande sammanslutningarnas existens, uppdrag och funktion regleras genom artiklarna L.631–1 och följande i den franska landsbygdslagen (*Code rural*). För att en sådan gruppering ska erkännas måste de behöriga myndigheterna kontrollera att olika villkor är uppfyllda, bland annat att grupperingens stadga är förenlig med lagen (artikel L.632–1 i landsbygdslagen) och att de organisationer som ingår i den branschövergripande sammanslutningen är representativa.

(8) De branschövergripande sammanslutningarna har som mål att bedriva verksamhet som främjar samtliga aktörer inom en produktionskedja och de får ingå avtal i det syftet. Dessa avtal och de frivilliga avgifter som har tagits ut för att finansiera de verksamheter som föreskrivs i sådana avtal kan göras obligatoriska ("utvidgas") genom interministeriellt beslut för samtliga aktörer i produktionskedjan, oavsett om de är medlemmar i en godkänd branschövergripande sammanslutning eller ej, om de uppfyller de mål som anges i förteckningen i lagen. Syftet med avtalen är främst att förbättra kunskapen om marknaden, förbindelserna mellan aktörerna samt kvaliteten hos och marknadsföringen av produkterna. Enligt landsbygdslagen får avtalen endast utvidgas om de är av "gemensamt intresse" baserat på verksamheter som är "förenliga med det allmänna intresset och förenliga med bestämmelserna i den gemensamma jordbrukspolitik" (se artikel L.632–3 i landsbygdslagen).

- (9) Villkoren för att ta ut och fördela de frivilliga avgifter som har gjorts obligatoriska regleras individuellt i varje branschövergripande avtal.

1.2 STATENS ROLL

- (10) De branschövergripande sammanslutningarna är privata juridiska personer och de finansieras genom avgifter från den berörda sektorn, men systemet med obligatoriska frivilliga avgifter innebär att det krävs ett statligt ingripande, enligt följande villkor:

- a) Innan det går att begära en utvidgning måste den branschövergripande sammanslutningen vara erkänd av de offentliga myndigheterna och följa målen för den nationella och den gemensamma jordbrukspolitiken (se skälen 7 och 8).
- b) När den branschövergripande sammanslutningen är godkänd kan den begära att staten gör organisationens avtal obligatoriska genom ett interministeriellt beslut om utvidgning. På så sätt blir varje aktör inom det berörda produktionsområdet skyldig att betala den obligatoriska frivilliga avgift som tas ut av en representativ branschövergripande sammanslutning (se skäl 8).
- c) Enligt artikel L.632-8-1 i landsbygdslagen ska verksamhetsrapporter från varje branschövergripande sammanslutning samt tillämpningsplaner för varje utvidgat avtal skickas till de behöriga myndigheterna.

2. STÖDETS SYFTE

- (11) Syftet med det berörda stödet är att främja FoU-verksamhet, tekniskt stöd och säljfrämjande åtgärder (reklam) till förmån för uppfödningssektorn.

2.1 AVGIFTER SOM HAR INFÖRTS AV INTERBEV

- (12) Detta beslut avser två typer av branschövergripande avgifter som har gjorts obligatoriska av de offentliga myndigheterna. Dels handlar det om avgiften på kött och slaktbiprodukter avsedda som livsmedel från nötkreatur, andra oxdjur och får, liksom på levande nötkreatur, andra oxdjur och får som sänds till ett annat EU-land eller som exporteras (*köttavgiften*), dels handlar det om avgiften till Fonds National de l'Élevage (nationalfonden för uppfödning; *FNE-avgiften*).
- (13) Följande branschövergripande avtal innefattar avgifter till Interbev som omfattas av detta beslut:

Köttavgiften		Avgifter till Fond National de l'Élevage (FNE)	
Branschövergripande avtal	Beslut om utvidgning	Branschövergripande avtal	Beslut om utvidgning
25.7.1995	18.12.1995	15.6.1994	18.12.1995
12.6.2001	19.9.2001		19.4.2001

- (14) L'Association Nationale Interprofessionnelle du Bétail et des Viandes (Interbev) är den franska branschövergripande sammanslutningen för djur- och köttsektorn. Den bildades den 9 oktober 1979 på initiativ från organisationer som företrädde djur- och köttproduktionskedjan inom sektorn för nötkreatur, får och hästar och erkändes genom ett beslut av den 18 november 1980⁽³⁾. Organisationen ska försvara och stärka de gemensamma intressena för uppfödningen och industri-, hantverks- och handelsverksamheterna inom produktionskedjan. Interbev erkändes 1980 som branschövergripande sammanslutning för djur- och köttsektorn. Organisationen omfattar trettion nationella yrkesorganisationer som företräder olika yrken inom den ekonomiska kött- och djursektorn: Uppfödare, försäljare av levande djur, slaktare, grossister, industrier, distributörer.

- (15) Interbevs två främsta uppgifter är att upprätta branschavtal och kollektiv kommunikation och information. Till detta kommer forskningsprogram inom köttsektorn. De branschövergripande avtal som har slutits inom organisationen omfattar regler för verksamheten inom produktionskedjan. Dessa avtal kan läggas fram för de offentliga myndigheterna inom ramen för utvidgningsförfarandet. När utvidgningsbeslut har utfärdats genom ett gemensamt beslut av jordbruks- och ekonomiministerierna blir de åtgärder som föreskrivs i ett branschövergripande avtal obligatoriska för alla aktörer inom produktionskedjan.

2.2 KÖTTAVGIFTEN

- (16) Genom ett branschövergripande avtal av den 25 juli 1995 som utvidgades genom ett beslut av den 18 december 1995⁽⁴⁾ införde Interbev en avgift på kött och slaktbiprodukter avsedda som livsmedel från nötkreatur, andra oxdjur och får, liksom på levande nötkreatur, andra oxdjur och får som sänds till ett annat EU-land eller exporteras.

- (17) Avgifterna kom att belasta tre kategorier av kött och/eller djur enligt följande:

- a) En avgift för kött och slaktbiprodukter avsedda som livsmedel från djur slaktade i Frankrike, vilken fastställts till 0,084 franska franc⁽⁵⁾/kg slaktkropp och som betalas av den fysiska eller juridiska person som äger eller är medägare till djuret vid slakttidpunkten.

- b) En avgift för kött som förs in eller importeras för konsumtion i Frankrike, vilken fastställts till 0,042 franska franc/kg och som betalas av den fysiska eller juridiska person som är första ägare eller medägare till djuret på det nationella territoriet.

⁽³⁾ Uppgifter hämtade från webbplatsen www.interbev.asso.fr

⁽⁴⁾ Journal Officiel de la République française nr 299, 27.12.1995.

⁽⁵⁾ 1 fransk franc = 0,15 euro.

- c) En avgift för levande nötkreatur, andra oxdjur och får som sänds till ett annat EU-land eller exporteras, vilken fastställts till 7 franska franc/djur och som betalas av den fysiska eller juridiska person som var djurets sista ägare eller medägare på det nationella territoriet.
- (18) Det branschövergripande avtalet av den 25 juli 1995 ersattes av ett annat branschövergripande avtal den 12 juni 2001, vilket utvidgades genom ett beslut av den 19 september 2001⁽⁶⁾. Enligt artikel 1 i det beslutet ska avtalet utvidgas för en period på tre år efter dagen för offentliggörandet av beslutet, det vill säga fram till den 30 september 2004.
- (19) Det branschövergripande avtalet av den 12 juni 2001 innebar en fortsättning av det gamla systemet i fråga om vilka kategorier av kött och/eller djur som omfattades, men avgifterna höjdes: 0,1574 franska franc (0,024 euro) för kött och slaktbiprodukter av djur slaktade i Frankrike avsedda som livsmedel, 0,0656 franska franc (0,010 euro) för kött som förs in eller importeras för konsumtion i Frankrike, 11,15 franska franc (1,7 euro) för levande nötkreatur, andra oxdjur och får som sänds till ett annat EU-land eller exporteras.
- (20) Genom avtalet av den 12 juni 2001 infördes också en möjlighet att delvis betala tillbaka avgiften för kött som sänds till ett annat EU-land eller exporteras till tredjeland. Återbetalningen uppgick till 0,0656 franska franc/kg (0,010 euro).
- (21) I utvidgningarna 1995 och 2001 uteslöts bestämmelsen om avgift på kött som förs in eller importeras för konsumtion i Frankrike. Dessa produkter påverkas alltså inte av den obligatoriska köttavgiften.
- ### 2.3 FNE-AVGIFTEN
- (22) Genom ett branschövergripande avtal av den 15 juni 1994, som utvidgades genom ett beslut av den 18 december 1995⁽⁷⁾, och genom ett beslut av den 19 september 2001⁽⁸⁾ införde Interbev en avgift till förmån för en fond för uppfödning, *Fonds national de l'élevage*. Enligt det senare beslutet ska avtalet utvidgas för en period på tre år efter dagen för offentliggörandet av beslutet, dvs. till den 30 september 2004.
- (23) Denna branschfond förvaltas av den nationella uppfödningensorganisationen (*Confédération Nationale de l'Élevage*, CNE) och inrättades för att tillgodose två huvudsakliga mål: dels att stimulera omstrukturering av organisationen och främja dess anpassning till uppfödarnas framtida behov av att klara av produktionen under en utveckling som kännetecknas av att uppfödarna blir allt färre och konfronteras med kraven i gemenskapspolitiken, dels att bidra till att vidmakthålla de kollektiva resurserna för tillämpad forskning och åstadkomma genetiska framsteg som i framtiden kommer att utgöra nyckelfaktorer för konkurrenskraften inom uppfödningen.
- (24) En avgift för att finansiera denna fond tas ut av fysiska eller juridiska personer som äger eller är medägare till nötkreatur och andra oxdjur och får som slaktas i Frankrike. Enligt de senaste uppgifterna från de franska myndigheterna är denna avgift 0,02 franska franc/kg (0,003 euro) netto slaktat kött (eller 7 franska franc/djur för vuxna nötkreatur, 2,40 franska franc/djur för kalvar och 0,36 franska franc/djur för får – 1,05, 0,36 respektive 0,054 euro).
- (25) Enligt de franska myndigheterna har inkomsterna från denna avgift använts för genetisk förbättring, genetiskt informationssystem, bioteknik och ekonomiska undersökningar.
- ### 2.4 VERKSAMHET SOM FINANSIERAS AV AVGIFTERNA
- (26) De av Interbevs resurser som kommer från köttavgifterna används inom tre verksamhetsområden:
- Kommunikation och säljfrämjande åtgärder för sektorn.
 - Tekniskt stöd.
 - Forskning och försök.
- (27) När det gäller information och säljfrämjande åtgärder handlar det om att finansiera kampanjer på olika teman i anslutning till kvalitetsprodukter av kött, särskilt mer allmänna kampanjer i tv och radio för nötkött och om PR-insatser. Säljfrämjande åtgärder på yttre marknader finansieras också, särskilt deltagande i branschmässor och reklam.
- (28) Tekniskt stöd hör närmast samman med certifiering och kvalitetsbedömning inom uppfödningen, särskilt för att avskaffa de begränsningar som drabbar aktörer som är verksamma inom dessa områden. Interbev utarbetar också kollektiva specifikationer för produktionskedjan och deltar i arbetet med att sprida och införa en stadga för bästa metoder i uppfödningen samt normer för bästa metoder vid arbete med kött. Vidare deltar Interbev i arbetet med att klargöra transaktioner i hela produktionskedjan.
- (29) Verksamheten med forskning och försök är den som är mest anpassad till produktionskedjans behov och är inriktad bl.a. på livsmedelssäkerhet, kvalitetsstyrning och djurskydd.
- (30) Interbevs resurser från FNE-avgifterna används för följande verksamheter:
- Kollektiva insatser för genetisk förbättring.

⁽⁶⁾ *Journal Officiel de la République française* nr 227, 30.9.2001.

⁽⁷⁾ *Journal Officiel de la République française* nr 299, 24.12.1995.

⁽⁸⁾ *Journal Officiel de la République française* nr 227, 30.9.2001.

- b) Datoriserat system för att hantera uppfödning information.
- c) Tillämpad forskning.
- d) Ekonomiska undersökningar.
- e) Diverse åtgärder.

gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till jordbrukssektorn (2000–2006) ⁽¹¹⁾ började tillämpas den 1 januari 2000. Stöd som har beviljats efter den dagen ska alltså bedömas mot bakgrund av 2000 års riktlinjer. Allt stöd som har beviljats före den dagen ska däremot bedömas mot bakgrund av de bestämmelser och den praxis som gällde före den 1 januari 2000. De berörda stöden har beviljats sedan 1996.

- (37) Eftersom det är fråga om statligt stöd som finansieras genom en skattelikhande avgift, måste de verksamheter som finansieras med detta stöd samt finansieringen av stödet i sig granskas av kommissionen.

3. ÅTGÄRDENS VARAKTIGHET

- (31) Detta beslut gäller perioden 1996–2004, då det senaste branschövergripande avtal som omfattas av detta förfarande löpte ut.

5.1 STÖDET

5.1.1 Säljfrämjande åtgärder

4. MOTTAGARE

- (32) Mottagarna för den berörda stödåtgärden är uppfödare av nötkreatur, andra oxdjur och får.
- (33) De viktigaste finansiella mottagarna av stödåtgärden är producenter, bearbetningsföretag och distributörer av jordbruksprodukter. Vissa av dessa verksamheter kan utföras för dessa mottagares räkning av privata företag.
- (34) Detta beslut påverkar inte kommissionens ståndpunkt i fråga om huruvida förfarandet för att välja de tjänsteleverantörer som får i uppdrag att genomföra Interbevs åtgärder är förenligt med bestämmelserna om offentlig upphandling.

- (38) Kommissionen påpekade att förenligheten i de stöd som beviljades före den 1 januari 2002 måste granskas mot bakgrund av ramverket för nationellt stöd till reklam för jordbruksprodukter och vissa produkter som inte omfattas av bilaga II till EEG-fördraget ⁽¹²⁾ och att förenligheten i de stöd som beviljats efter den dagen måste granskas mot bakgrund av de riktlinjer för gemenskapen som var tillämpliga på statligt stöd till reklam för de produkter som omfattas av bilaga I till EG-fördraget och för vissa produkter som inte omfattas av bilaga I ⁽¹³⁾. Dessa båda texter delar i grunden samma principer och det föreskrivs bland annat negativa och positiva kriterier som måste uppfyllas. När det gäller taken för stöden måste kostnaderna för dessa åtgärder finansieras till minst 50 % av sektorn. I detta fall finansierades åtgärderna helt och hållet genom skattelikhande avgifter och branschens insatser uppfyller alltså per definition detta krav. När granskningsförfarandet inleddes ansåg kommissionen därför att de tillämpliga villkoren var uppfyllda.

5. SKÅL TILL ATT FÖRFARANDET INLETTS ⁽⁹⁾

- (35) För det första konstaterar kommissionen att den franska regeringen har gjort avgifterna obligatoriska genom att utvidga branschövergripande avtal. Detta gjordes genom ett beslut som publicerades i Republiken Frankrikes officiella tidning, dvs. det krävdes en offentlig rättsakt för att man skulle kunna ta ut dessa avgifter. Därför ansåg kommissionen när granskningsförfarandet inleddes att det rörde sig om skattelikhande avgifter, dvs. offentliga medel och att detta stöd var olagligt eftersom det inte hade anmälts.
- (36) Enligt punkt 194 i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till jordbruk och skogsbruk 2007–2013 ⁽¹⁰⁾ (nedan kallade *riktlinjerna för jordbruket*) ska allt olagligt stöd bedömas enligt de regler och riktlinjer som gällde när stödet beviljades. Riktlinjerna för jordbruket började tillämpas den 1 januari 2007. De föregående riktlinjerna,

5.1.2 Åtgärder för tekniskt stöd

- (39) Kommissionen påpekade att förenligheten i stöd som beviljats före den 1 januari 2000 måste granskas mot bakgrund av kommissionens praxis som baseras på förslaget till lämpliga åtgärder i fråga om stöd som beviljats av medlemsstaterna inom sektorn för boskapsuppfödning och boskapsuppfödningens produkter ⁽¹⁴⁾ och att förenligheten i stöd som beviljats efter den dagen måste bedömas mot bakgrund av riktlinjerna för jordbruket. Kommissionens praxis före 2000 och riktlinjerna för jordbruket omfattar i huvudsak samma principer. De stöd som har beviljats för upp till 100 % av de stödberättigande kostnaderna är alltså godkända för den här typen av stöd. Dessutom måste stöden vara tillgängliga för samtliga aktörer som kan vara berörda. När granskningsförfarandet inleddes ansåg kommissionen därför att de tillämpliga villkoren var uppfyllda.

⁽¹¹⁾ EGT C 28, 1.2.2000, s. 2.

⁽¹²⁾ EGT C 302, 12.11.1987, s. 6.

⁽¹³⁾ EGT C 252, 12.9.2001, s. 5.

⁽¹⁴⁾ Skrivelse från kommissionen till medlemsstaterna nr S/75/29416 av den 19 september 1975.

⁽⁹⁾ För en fullständig genomgång av beslutet, se kommissionens beslut K(2003) 2057 slutlig av den 9 juli 2003, som omnämns i fotnot 2.

⁽¹⁰⁾ EUT C 319, 27.12.2006, s. 1.

5.1.3 *Forskning och försök*

- (40) Kommissionen påpekade att det här stödets förenlighet måste bedömas mot bakgrund av gemenskapsramarna för statligt stöd till forskning och utveckling⁽¹⁵⁾ och kommissionens meddelande om ändring av dessa ramar⁽¹⁶⁾. Således kan en stödnivå på upp till 100 % vara förenlig med den gemensamma marknaden, om följande fyra villkor är uppfyllda: stödet är av allmänt intresse för sektorn, informationen offentliggörs i lämpliga tidningar, resultaten av arbetet görs tillgängliga på lika villkor både vad gäller kostnad och tid och stödet uppfyller de internationella handelsvillkor som EU har förbundit sig att uppfylla. När granskningsförfarandet inleddes ansåg kommissionen därför att de tillämpliga villkoren var uppfyllda.

5.1.4 *Åtgärder som finansierats genom FNE-avgiften*

- (41) Kommissionen undrar vilken den exakta karaktären är hos verksamhet som finansieras genom FNE-avgiften, vars mål är att ge impulser till omstrukturering av organisationerna och främja deras anpassning till uppfödarnas framtida behov samt att bidra till att vidmakthålla de kollektiva resurserna för tillämpad forskning och åstadkomma genetiska framsteg. Inkomsterna från denna avgift används enligt de franska myndigheterna för genetiska förbättringar, det genetiska informationssystemet, bioteknik och ekonomiska utredningar. Dessa uppgifter räcker inte för att kommissionen ska kunna avgöra om dessa verksamheter är förenliga med de gemenskapsbestämmelser som eventuellt ska tillämpas. Kommissionen kunde alltså inte när granskningsförfarandet inleddes dra slutsatsen att den verksamhet som finansieras genom FNE-avgiften är förenlig med EG-fördraget⁽¹⁷⁾.

5.2 FINANSIERINGEN AV STÖDET

5.2.1 *Köttavgiften*

- (42) Sedan den 1 januari 1996 belastar avgiften bl.a. levande nötkreatur, andra oxdjur och får som sänds till andra medlemsstater samt nöt- och färgötsprodukter som sänds till andra medlemsstater, även om en partiell återbetalning av avgiften infördes 2001. Enligt en dom i Europeiska unionens domstol (nedan kallad *domstolen*)⁽¹⁸⁾ ska en skatt anses utgöra en överträdelse av förbudet mot diskriminering enligt artikel 110 i EUF-fördraget om de fördelar som inkomsterna av den ger i första hand gynnar de nationella produkter som bearbetas och saluförs på den nationella marknaden med hjälp av partiell ersättning för avgifter som belastar dessa och är till nackdel för nationella produkter som exporteras.

⁽¹⁵⁾ EGT C 45, 17.2.1996, s. 5.

⁽¹⁶⁾ EGT C 48, 13.2.1998, s. 2.

⁽¹⁷⁾ Frankrike har översänt upplysningar efter det att det formella granskningsförfarandet inleddes, i enlighet med vad som anges i avsnitt III (Kommentarer från Frankrike).

⁽¹⁸⁾ Domstolens dom av den 23 april 2002 i mål C-234/99, Nygård, REG 2002, s. I-3657.

- (43) Under granskningsförfarandet ansåg kommissionen att inkomsterna av den skatt som erhålls genom avgifter som tas ut på produkter och levande djur som sänds till andra medlemsstater för att finansiera säljfrämjande åtgärder, tekniskt stöd samt forskning och försök som företas av Interbev skulle kunna vara en stödfinansieringsmetod som inte är förenlig med den inre marknaden med hänsyn till fördraget, särskilt artikel 107, och följaktligen att statligt stöd som finansieras på detta sätt kan vara oförenligt med fördraget i samma avseende. Skatten skulle kunna missgynna produktion av djur avsedda för export till andra medlemsstater, dels för att inkomsterna, genom det sätt de fördelas på, till sin natur är ägnade att gynna nationell produktion som saluförs i Frankrike till nackdel för den nationella produktion som exporteras, dels för att det i skattesatsen inte tas hänsyn till olikheten i nytta för nationella produkter beroende på om de saluförs i Frankrike eller utanför Frankrike.

5.2.2 *FNE-avgiften*

- (44) På grundval av de uppgifter som fanns tillgängliga när granskningsförfarandet inleddes fann kommissionen under granskningsförfarandet inte anledning att tro att denna avgift belastar eller har belastat produkter som importerats från eller avsänds till andra medlemsstater.

6. DE OBLIGATORISKA FRIVILLIGA AVGIFTERNAS FÖRENLIGHET MED SYSTEMET FÖR DEN GEMENSAMMA ORGANISATIONEN AV MARKNADERNA

- (45) När det gäller frågan om de obligatoriska frivilliga avgifternas förenlighet med systemet för den gemensamma organisationen av marknaderna ansåg kommissionen i samband med domen av den 22 maj 2003 i Freskot-målet⁽¹⁹⁾ att de obligatoriska frivilliga avgifterna i detta fall varken direkt eller indirekt påverkade priset på de berörda slutprodukterna eftersom avgifterna inte påverkade produkternas pris, då dessa avgjordes på den fria marknaden. Den pålaga som belastar charkuteriprodukterna och de uppfödda djuren neutraliseras alltså av den fördel som de finansierade verksamheterna ger. Följaktligen kan man anse att avgifternas inverkan på priset är mycket begränsad eller obefintlig.

III. SYNTPUNKTER FRÅN FRANKRIKE

- (46) Genom skrivelser av den 8 och den 10 oktober 2003 lämnade de franska myndigheterna sina synpunkter på kommissionens beslut att inleda det förfarande som anges i artikel 108.2 i EUF-fördraget i fråga om den berörda stödåtgärden.
- (47) Genom skrivelser av den 13 september och den 29 november 2005 överlämnade de franska myndigheterna ytterligare synpunkter som svar på kommissionens begäran om kompletterande upplysningar.

⁽¹⁹⁾ Domstolens dom av den 22 maj 2003 i mål C-355/00, Freskot, REG 2003, s. I-5263.

- (48) Efter en begäran om ytterligare upplysningar från kommissionen den 25 februari 2011 och ett möte den 29 mars 2011 överlämnade de franska myndigheterna ytterligare synpunkter genom en skrivelse av den 24 maj 2011.
- (49) De franska myndigheterna konstaterar att kommissionen anser att medlen från dessa branschövergripande avgifter kan likställas med skattelikhande avgifter eftersom de har gjorts obligatoriska och att detta kan snedvrída konkurrensen på den inre marknaden. De franska myndigheterna konstaterar också att dessa åtgärder borde ha anmälts. Därefter har de framfört följande:
1. OMFATTNINGEN AV KOMMISSIONENS GRANSKNING ENLIGT DE FRANSKA MYNDIGHETERNA
- (50) När det gäller de avgifter som har tagits ut för uppfödningens respektive Interbevs räkning enligt de branschövergripande avtalen av den 15 juni 1994 respektive den 18 december 1995 anser de franska myndigheterna att kommissionen inledde sin granskning genom skrivelserna av den 16 januari 1995 (stöd NN 34/95) och av den 18 mars 1996 och avslutade granskningen genom skrivelsen (SG (96) D/6396) av den 15 juli 1996 där det konstaterades att "åtgärderna i fråga omfattas i sin helhet av tillämpningsområdet för förordning (EEG) nr 2328/91 och måste granskas mot bakgrund av den förordningen. Genom artikel 35.2 i den förordningen utesluts tillämpningen av artiklarna 92 och 93 i fördraget."
- (51) Som svar till kommissionen, som hävdade att den vid den tidpunkten inte uttalade sig om Interbevs övriga verksamheter (eftersom ärende nr NN 34/95 endast gällde investeringar i omstrukturering av uppfödning av mjölkkor), påpekade de franska myndigheterna att de i sitt svar på en skrivelse från kommissionen av den 18 mars 1996 hade anfört att "den nationella uppfödningensfonden är avsedd [...] att förbättra urvalet i aveln och att stödja forskningen, särskilt den genetiska [...]" (skrivelse av den 13 september 2005).
- (52) De franska myndigheterna anser därför att kommissionen var fullständigt informerad om förekomsten av kommunikationsinsatser, säljfrämjande åtgärder, forskning och försök som finansierades av Interbev och hade kunnat begära ytterligare upplysningar av de franska myndigheterna i samband med det ärendet. Eftersom kommissionen inte vidtog några ytterligare åtgärder efter det drog de franska myndigheterna slutsatsen att kommissionen ansåg att dessa upplysningar var tillfredsställande.
- (53) Kommissionen framförde att en begäran om kompletterande uppgifter hade skickats (den 30 maj 1996) efter den ovannämnda skrivelsen, men de franska myndigheterna hävdade dels att de aldrig hade tagit emot någon begäran om kompletterande uppgifter, dels att det faktum att kommissionen inte hade vidtagit några åtgärder mellan den 30 maj 1996 och den 2 oktober 2001 innebär ett underförstått godkännande av att de berörda åtgärderna var förenliga med bestämmelserna.
- (54) Dessutom påpekade de franska myndigheterna att kommissionen hade informerats om Interbevs kommunikationsinsatser i samband med ärende C 18/95 i fråga om åtgärder till stöd för produktionskedjan för får.
- (55) Eftersom kommissionen inte hade tagit upp dessa avtal för granskning sedan dess, ansåg de franska myndigheterna att de med fog kunde anta att kommissionen inte motsatte sig tillämpningen av dem.
- (56) Därför anser de franska myndigheterna att det här förfarandet endast ska gälla det branschövergripande avtalet av den 12 juni 2001.
- (57) I sin skrivelse av den 24 maj 2011 och vid mötet den 29 mars 2011 överlämnade de franska myndigheterna slutligen uppgifter för hela den berörda perioden till kommissionen.
2. DE FRANSKA MYNDIGHETERNAS MOTIVERING TILL ATT STÖDET INTE ANMÄLTES
- (58) När det gäller de åtgärder som vidtagits med hjälp av medel från de avgifter som har tagits ut i enlighet med de nya branschövergripande avtalen av den 12 juni 2001 för Interbevs och FNE:s räkning, hade de franska myndigheterna inte ansett att det var nödvändigt att anmäla dem, eftersom de uteslutande finansierades med privata medel från den berörda produktionskedjan.
3. INTERBEVS VERKSAMHET
- (59) När det gäller Interbevs verksamhet konstaterar de franska myndigheterna att kommissionen, efter analysen av de uppgifter som de franska myndigheterna lämnade genom skrivelsen av den 9 november 2001, bedömde att verksamheten var förenlig med gemenskapens riktlinjer för stöd till jordbrukssektorn (2000–2006) och med gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till reklam för jordbruksprodukter och vissa produkter som inte omfattas av bilaga I. Myndigheterna bekräftar att Interbev under den period som detta beslut omfattar finansierade säljfrämjande åtgärder, tekniskt stöd, forskning och försök på samma villkor som de åtgärder som tidigare beskrivits i skrivelsen av den 9 november 2001.
4. FORSKNING OCH TEKNISKT STÖD SOM UTFÖRTS VIA FNE
- (60) När det gäller FNE lämnade de franska myndigheterna genom en skrivelse nedanstående förklaringar som svar på beslutet om att inleda förfarandet (den 8 och den 10 oktober 2003).
- (61) De åtgärder som har vidtagits med hjälp av resurser från FNE gäller tekniskt stöd och tillämpad forskning. De franska myndigheterna har bekräftat att dessa utformades i enlighet med punkterna 14 och 17 i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till jordbrukssektorn (2000–2006).
- (62) Först och främst preciseras det att de medel som har samlats in av FNE har använts till följande åtgärder:
- a) Kollektiva insatser för genetisk förbättring.

- b) Datoriserade system för förvaltning och hantering av uppfödningssinformation.
- c) Tillämpad forskning.
- d) Ekonomiska undersökningar.
- e) Diverse åtgärder.

4.1 GENETISK FÖRBÄTTRING

- (63) När det gäller genetisk förbättring är FNE:s deltagande strikt begränsat till vissa kollektiva insatser som görs inom ramen för den nationella planen för genetisk förbättring och som har utformats av den nationella kommissionen för genetisk förbättring (*Commission Nationale d'Amélioration Génétique*, CNAG), med företrädare för staten, branschen, forskningen och utbildningen.
- (64) Den finansiering som har beviljats av FNE har främst gått till verksamhet inom den genetiska avdelningen hos uppfödningssinstitutet, vars huvudsakliga uppgift är att stödja organisationer på fältet som bidrar till den genetiska utvecklingen av idisslare; att utarbeta, underhålla och utveckla kravspecifikationer för förfaranden ute på fältet; att kontrollera förfarandena för att ta vara på och registrera nödvändiga uppgifter för den genetiska utvärderingen av avelsdjur i kollektiva databaser; att anpassa indexeringsförfaranden i partnerskap med INRA samt att införa förfaranden för utbyte av uppgifter internationellt och sprida officiella index i Frankrike.

4.2 UPPRUSTNING OCH UTVECKLING AV INFORMATIONSSYSTEM FÖR UPPFÖDNING

- (65) Med anledning av sin insats för att rusta upp och utveckla informationssystemen för uppfödning deltar FNE i upprustningen av det genetiska informationssystemet (SIG). Denna upprustning inleddes 1995 för att modernisera och effektivisera ett kollektivt informationssystem som funnits sedan 20 år för att skapa en effektivare förvaltning av genetiska uppgifter och samtidigt göra det möjligt att integrera nya funktioner som krävs för indexeringen och för att minska kostnaderna.
- (66) Dessutom deltog FNE i en ekonomisk, teknisk och rättslig genomförbarhetsstudie av ett projekt i fråga om ett branschinformationssystem för uppfödning (SPIE) för att se till att officiella identifieringsuppgifter och andra uppgifter skulle kunna utnyttjas professionellt och branschövergripande.

4.3 INSATSER PÅ OMRÅDET FÖR TILLÄMPAD FORSKNING

- (67) Flera program för tillämpad forskning har fått stöd från FNE som har till uppgift att delta i studier inom områden som är av allmänt intresse för produktionskedjan för uppfödning, som stöd till programmet för tillämpad forskning och överföring av reproduktionsbioteknik (embryoöverföring, könsbestämning, in vitro-fertilisering, kloning). Studierna handlar om ny teknik i fråga om embryologi, vilket är särskilt intressant för framtida användning av molekylära markörer och avelsurval med

hjälp av markörer. Programmet har lett till kraftigt förbättrade resultat i traditionell embryoöverföring, uppdatering och optimering av den franska metoden för könsbestämning av embryon, uppdatering av metoden för punktering av äggceller med hjälp av ekografi, samt förbättring av tekniken för in vitro-fertilisering.

- (68) FNE har också deltagit i ett pilotforskningsprojekt för homologisk rekombination. Detta projekt, som drivs av INRA, har handlat om hur man med en metod som bygger på transgenetik, där man genom att föra in en transgen på en viss plats i DNA, kan göra en kontrollerad ändring av djurens genom. Detta kommer att öppna vägen för att ersätta en gen med en annan utan att man behöver använda genetiskt modifierade organismer.
- (69) För övrigt har FNE deltagit i ett Idea-program för elektronisk identifiering av nötkreatur och får. Dessutom har FNE bidragit till finansieringen av nationella projekt inom ramen för gemenskapsprogrammet Idea för att förbättra tillförlitligheten i djuridentifieringen med hjälp av ny elektronisk teknik.

4.4 EKONOMISKA UNDERSÖKNINGAR

- (70) FNE har bidragit till finansieringen av ekonomiska undersökningar som har varit nödvändiga för uppfödningssystemen för att bl.a. lösa problem i samband med de olika reformerna av den gemensamma jordbrukspolitikerna, EU:s utvidgning, de senaste årens kriser och den globala utvecklingen.
- (71) Samtliga dessa undersökningar har genomförts under ledning av en grupp vid namn *Groupe Économique du Bétail* (GEB) för *Institut de l'Élevage* som garanterar samstämmighet mellan de olika undersökningar som efterfrågas av branschen och att de kompletterar tidigare gjorda undersökningar.
- (72) De undersökningar som har genomförts har handlat om övervakning av konjunkturen för produktionskedjorna för mjölk och kött i Frankrike och Europa, månatliga ekonomiska sammanställningar med djupgående analyser av de ekonomiska aspekterna på djurproduktion i Frankrike, Europa och globalt, särskilda studier som prisövervakning, övervakning av produktionskostnader, förhandlingar inom gemenskapen och inom Världshandelsorganisationen (WTO).
- (73) Den ekonomiska övervakning som utförs inom ramen för GEB innefattar konkret kännedom om hur företagen fungerar, är välkänd av uppfödningssätverken och skapar synergieffekter mellan en makro- och en mikroekonomisk metod.

4.5 DIVERSE ÅTGÄRDER

- (74) FNE uppmanas dessutom att göra punktinsatser med stöd till nya federativa projekt för att underlätta uppfödningens anpassning till den socioekonomiska utvecklingen,

t.ex. införandet av stadgan för god uppfödningsspraxis, som är den största kollektiva åtgärden i sitt slag i Europa, och lanseringen av kommunikationsprojektet om uppfödaryrket efter den andra BSE-krisen, för att återställa förtroendet mellan uppfödare och allmänhet.

4.6 GEMENSKAPSRAM

- (75) De franska myndigheterna har betonat att samtliga finansierade åtgärder har varit av allmänt intresse för alla nötkreaturs- och fåruppfödare. Det har aldrig varit fråga om åtgärder som endast kommit enskilda aktörer eller särskilda grupper av aktörer till godo.
- (76) FNE:s ekonomiska bidrag är för det allra mesta mindre än 50 % av kostnaderna för dessa studier och forskningsarbeten. De kan vara högre än 50 % inom vissa enstaka projekt, men stödnivån överskrider aldrig 100 %.

4.6.1 Tekniskt stöd

- (77) Vid finansiering av ekonomiska studier garanteras respekt dels för gränsen på 100 000 euro per uppfödare och treårsperiod, dels för bestämmelsen om tillgång till resultaten för samtliga uppfödare.

4.6.2 Tillämpad forskning

- (78) De franska myndigheterna har bekräftat att resultaten av alla ekonomiska undersökningar och de slutsatser som sammanställs vid utgången av alla forskningsprogram ges stor spridning. Resultaten från samtliga studier som finansieras av fonden publiceras och sprids systematiskt så att uppfödare och deras organisationer ute på fältet ska kunna dra fördel av dem och få tillgång till dem utan diskriminering.
- (79) Två stora spridningskanaler används: Uppfödarnas branschorganisationer och uppfödninginstitutet, via tekniska och ekonomiska publikationer som har stor spridning bland uppfödare och tekniker.
- (80) Eftersom dessa studier är av allmänt intresse sker ingen kommersiell exploatering av resultaten. De verkliga mottagarna för dessa åtgärder är samtliga nötkreaturs- och fåruppfödare, som får ta del av de teoretiska och praktiska resultaten av dem.
- (81) De finansierade studierna leder inte till någon direkt utbetalning till producenter eller bearbetningsföretag.

5. AVGIFTER FÖR IMPORTERADE DJUR OCH IMPORTERAT KÖTT

5.1 INTERBEV-AVGIFTER

- (82) När det gäller beskattningen av kött som förs in i Frankrike och som har sitt ursprung hos uppfödare i andra medlemsstater eller i tredjeländer, har kommissionen med hjälp av de uppgifter som de franska myndigheterna

har överlämnat vid olika tillfällen kunnat konstatera att avgifter på importerat kött alltid har varit uteslutna från tillämpningsområdet för besluten om utvidgning av de branschövergripande avtalen 1995 och 2001.

5.2 FNE-AVGIFTER

- (83) Slutligen har kommissionen tagit upp det faktum att den avgift som tagits ut för FNE:s räkning riskerade att tillämpas på djur som har fötts upp utanför det nationella territoriet, men som har förts in i Frankrike för att slaktas där.
- (84) I sin skrivelse av den 6 oktober 2003 erkände de franska myndigheterna att denna invändning kunde vara berättigad mot bakgrund av principerna i gemenskapslagstiftningen. De åtog sig därför att ändra texten till avtalet för att utesluta alla avgifter för djur som fötts upp utanför det nationella territoriet, men som förts in i Frankrike för att slaktas där. De franska myndigheterna föreslog att de skulle översända den nya texten till kommissionen så snart det nya avtalet var formaliserat och undertecknat.
- (85) De tillade dock att importen av levande djur i praktiken var marginell och att det inte fanns någon risk för snedvridning av konkurrensen. Enligt tullmyndigheten hade 24 933 "stora nötkreatur för slakt" importerats 2001 och 22 250 djur hade importerats 2002. Den nationella slakten uppgick till i storleksordningen 4 miljoner djur, varför den levande importen endast motsvarade 0,58 % av det totala antalet slaktade djur. Dessutom gällde mer än 70 % av denna import djur av hög slaktkvalitet som betingade ett högt pris och var avsedda för en viss konsumtionsnisch i norra Frankrike. Med hänsyn till det genomsnittliga importpriset för dessa djur (enligt tullmyndigheten 1,50 euro/kg levande djur, dvs. motsvarande 2,5 euro/kg netto) motsvarade den uttagna FNE-avgiften för dessa djur omkring en tusendel av djurets värde.
- (86) De uttagna obligatoriska frivilliga avgifterna hade enligt de franska myndigheterna dels minimerats genom det först var vanligt förekommande och sedan sattes i system att inga avgifter betalades för importerade djur, dels hade beloppet för den berörda frivilliga obligatoriska avgiften i förhållande till djurens värde varit så litet att det inte kunde ha lett till någon snedvridning av konkurrensen. I sin skrivelse av den 24 maj 2011 överlämnade de franska myndigheterna utskrivna exempel på beräkningen av avgifterna och företagets deklARATIONER, vilka visade att det i vissa fall kunde ha gjorts en återbetalning trots att detta inte var obligatoriskt.
- (87) Genom en skrivelse av den 13 september 2005 och den 24 maj 2011 bekräftade de franska myndigheterna att FNE-avgiften från och med 2003 endast gällde djur uppfödda och slaktade i Frankrike ⁽²⁰⁾.

⁽²⁰⁾ Cirkulär av den 2 februari 2005: "Det påpekas framför allt att uttaget av avgifter för Interbev och Fonds de l'Elevage gäller slakt av djur som är uppfödda och slaktade i Frankrike. Det betyder att djur som är födda och uppfödda utomlands ska vara undantagna från avgift när de slaktas i Frankrike [...]".

6. AVGIFTER FÖR DJUR OCH KÖTT SOM SÄNDS TILL ANDRA MEDLEMSSTATER

6.1 INTERBEV-AVGIFTER

- (88) När det gäller avgifter för kött som sänds till andra medlemsstater tog kommissionen upp risken för diskriminering i ett avgiftssystem där man inte har tagit hänsyn till att vissa produkter som omfattas av avgiften kan sändas till områden utanför det nationella territoriet och ansåg att en sådan åtgärd riskerade att gynna nationella produkter som såldes i Frankrike.
- (89) Som beskrivs i skäl 16 och följande omfattades kött som sändes till andra medlemsstater av en frivillig obligatorisk avgift på 0,0126 euro/kg och från och med det branschövergripande avtalet av den 12 juni 2001 av en frivillig obligatorisk avgift på 0,024 euro/kg. Från och med det sistnämnda avtalet föreskrevs dessutom en återbetalning på 0,010 euro/kg.
- (90) När det gäller de obligatoriska frivilliga avgifterna för djur som sändes till andra medlemsstater lämnade de franska myndigheterna i sin skrivelse av den 24 maj 2011 förklaringar som skulle visa att dessa frivilliga obligatoriska avgifter stod i proportion till förmånerna av de åtgärder som finansierats genom dessa avgifter.
- (91) De franska myndigheterna förklarade att sändningarna av levande djur gällde beteskalvar. Som anges i skäl 17 och följande omfattades dessa djur av en frivillig obligatorisk avgift som beräknades per djur och inte per kilo kött.
- (92) De franska myndigheterna översände därför en beräkning för att göra det möjligt att jämföra avgiften per djur och per kilo. Enligt det branschövergripande avtalet av den 25 juli 1995 var den frivilliga obligatoriska avgiften 0,084 franska franc/kg slaktkropp och den frivilliga obligatoriska avgiften per levande djur för avsändning var 7 franska franc per slaktfärdigt nötkreatur (artikel 4). En beteskalv väger cirka 250–280 kg i levande vikt, vilket ger en genomsnittlig köttvikt (en kvot på 65 %) på 163 kg. Avgiften på 7 franska franc per djur motsvarade alltså en avgift på 0,042 franska franc/kg, vilket motsvarar hälften av avgiften på kött.
- (93) I det branschövergripande avtalet av den 12 juni 2001 ändrades denna bestämmelse, men samma förhållande behölls. Beloppen (i euro) var följande: En frivillig obligatorisk avgift vid slakt på 0,024 euro/kg slaktkropp (artikel 2) och en frivillig obligatorisk avgift vid sändning av levande djur på 1,7 euro/per nötkreatur (artikel 4). Avgiften på 1,7 euro per nötkreatur motsvarade alltså en avgift på 0,0104 euro/kg, vilket motsvarar hälften av avgiften på kött.
- (94) De franska myndigheterna uppskattar att de sammanlagda inkomsterna (38 136 670 euro) från den obligatoriska frivilliga avgift som har tagits ut av produkter som har sänts till andra medlemsstater (levande djur och kött) motsvarar 15 % av de sammanlagda inkomsterna från

samtliga obligatoriska frivilliga avgifter som har tagits ut av Interbev mellan 1995 och 2004 (dvs. 252 855 282 euro). Sett sammantaget över åren 1995–2004 uppskattar de franska myndigheterna att dessa inkomster har stått väl i proportion till de åtgärder som de produkter som har sänts till andra medlemsstater har dragit fördel av.

- (95) För övrigt anger de franska myndigheterna att de djur och det kött som har sänts från Frankrike har dragit fördel dels av de insatser som har gjorts utanför det nationella territoriet, vilket motsvarar 21 490 848 euro, dels av de insatser som har gynnat samtliga djur och produkter oavsett destination. De franska myndigheterna anser att det sammanlagda beloppet för de insatser som har gynnat samtliga djur och produkter uppgår till 91 231 075 euro, varav det är rimligt att anta att endast 28 280 000 euro har finansierat insatser som har gjorts utanför det nationella territoriet.
- (96) De insatser som särskilt gällde exporterade djur och produkter handlade främst om säljfrämjande åtgärder (t.ex. internationella mässor, branschinformation och pr-verksamhet, gröna veckan i Berlin, styckningsutbildning i utlandet). De insatser som omfattade samtliga djur och produkter oavsett var de såldes, i och utanför Frankrike, handlade främst om reklamkampanjer som t.ex. "europeiskt kvalitetsnötkött", slaktbiprodukter, köttresdjur och ett visst antal forskningsinsatser i fråga om livsmedels-säkerhet, djurskydd, kvalitetssäkring, produkttegenskaper, åtgärder för certifiering eller spårbarhet för nötkött, vars resultat har fått bred spridning såväl inom som utanför Frankrike.
- (97) Sammantaget anser de franska myndigheterna att de produkter som sänts utanför Frankrike har främjats av branschövergripande insatser till ett värde av 49 770 000 euro. Detta belopp ska jämföras med de obligatoriska frivilliga avgifter som de har betalat, dvs. 38 136 670 euro. Den del av de obligatoriska frivilliga avgifter som har betalats för den exporterade franska produktionen under perioden 1995–2004 var balanserad i förhållande till de fördelar som de har fått av de insatser som finansierats av Interbev.
- ### 6.2 FNE-AVGIFTER
- (98) I sin skrivelse av den 13 september 2005 bekräftade de franska myndigheterna att de sända produkterna inte i sig omfattades av någon avgift för FNE:s räkning.

IV. BEDÖMNING AV STÖDET

- (99) Artiklarna 107 och 108 i EUF-fördraget är tillämpliga på samtliga jordbruksprodukter i bilaga I till det fördraget som omfattas av en gemensam organisation av marknaden (alla jordbruksprodukter utom hästkött, honung, kaffe, alkohol av jordbruksursprung, vinäger som framställs av alkohol samt kork) i enlighet med olika förordningar som reglerar de respektive gemensamma organisationen av marknaden.

1. FÖREKOMST AV STÖD I DEN MENING SOM AVSES I
ARTIKEL 107.1 I EUF-FÖRDRAGET

- (100) I artikel 107.1 i EUF-fördraget föreskrivs följande: "Om inte annat föreskrivs i fördragen, är stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrیدا konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med den inre marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna."
- (101) Vid tidpunkten för de omständigheter som behandlas här gjordes artiklarna 107–109 i EUF-fördraget tillämpliga inom nötköttssektorn genom artikel 40 i rådets förordning (EG) nr 1254/1999⁽²¹⁾ om den gemensamma organisationen av marknaden för dessa produkter. Innan den förordningen antogs gjordes artiklarna tillämpliga inom samma sektor genom artikel 24 i rådets förordning (EEG) nr 805/68 av den 27 juni 1968 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött⁽²²⁾. Inom sektorn för får- och getkött gjordes de tillämpliga genom artikel 23 i rådets förordning (EG) nr 2529/2001 av den 19 december 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för får- och getkött⁽²³⁾. Innan den förordningen antogs gjordes de tillämpliga för samma sektor genom artikel 22 i rådets förordning (EG) n° 2467/98 av den 3 november 1998 om den gemensamma organisationen av marknaden för får- och getkött⁽²⁴⁾ och före dess genom artikel 27 i rådets förordning (EEG) nr 3013/89 av den 25 september 1989 om den gemensamma organisationen av marknaden för får- och getkött⁽²⁵⁾.
- (102) I dag tillämpas artiklarna 107–109 i EUF-fördraget för de båda sektorerna som nämns i skäl 32 och följande i detta beslut genom artikel 180 i rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter (förordningen om en samlad marknadsordning)⁽²⁶⁾ (27).

1.1 FÖREKOMST AV EN SELEKTIV FÖRDEL

- (103) Enligt domstolen ska ingripanden som direkt eller indirekt kan gynna företag eller som måste betraktas som en ekonomisk fördel som mottagaren inte skulle ha fått under normala marknadsvillkor betraktas som stöd⁽²⁸⁾. I det aktuella fallet har det beviljade stödet gynnat vissa

företag som bedriver verksamhet inom sektorn för nötkreaturs- eller fåruppfödning genom åtgärder som kan främja producenter eller sektorer inom de produktionskedjor som Interbev företräder.

- (104) Enligt domstolens rättspraxis ska dessutom ingripanden som i olika former minskar de kostnader som normalt belastar ett företags budget och som, utan att vara bidrag i ordets stränga bemärkelse, har samma egenskaper och får samma effekter betraktas som stöd⁽²⁹⁾.
- (105) När det gäller förekomsten av en fördel måste detta bedömas för de eventuella mottagarna för åtgärderna för att främja köttproduktionskedjan samt de branschövergripande avgifterna i fråga och hur de finansieras. I det aktuella fallet har det beviljade stödet gynnat vissa företag som bedriver verksamhet inom sektorn för nötkreaturs- eller fåruppfödning genom åtgärder som kan främja producenter inom produktionskedjan.

1.2 STÖD SOM HAR BEVILJATS AV STATEN ELLER MED
STATLIGA MEDEL

- (106) För att en fördel ska klassificeras som statligt stöd i enlighet med domstolens rättspraxis måste den för det första beviljas direkt eller indirekt med statliga medel och för det andra kunna tillskrivas staten⁽³⁰⁾.
- (107) När det gäller egenskaperna hos de berörda avgifterna (obligatoriska frivilliga avgifter) anser kommissionen att detta är fråga om skattelikhande avgifter, dvs. offentliga medel. Kommissionen baserar sin bedömning på följande:
- (108) För det första måste det understrykas att skillnaden mellan privata och offentliga organ enligt domstolens fasta rättspraxis och särskilt enligt punkt 139 i *Salvat-domen*⁽³¹⁾ "inte en avgörande omständighet för tillämpningen av fördragets regler på statligt stöd". I *Ladbrokedomen*⁽³²⁾ bekräftas också mycket klart att artikel 107.1 i EUF-fördraget "omfattar alla likvida medel som den offentliga sektorn faktiskt kan använda för att stödja företag och att det inte är relevant om dessa medel permanent ingår bland denna sektors tillgångar eller inte. Följaktligen är det så att även om beloppen [...] inte permanent disponeras av staten är det förhållandet att de fortlöpande kontrolleras av staten och således kan disponeras av de behöriga myndigheterna tillräckligt för att de skall kunna anses utgöra statliga medel och anses falla inom tillämpningsområdet för artikel 107.1 i fördraget."

⁽²¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 21.

⁽²²⁾ EGT L 148, 28.6.1968, s. 24.

⁽²³⁾ EGT L 341, 22.12.2001, s. 3.

⁽²⁴⁾ EGT L 312, 20.11.1998, s. 1.

⁽²⁵⁾ EGT L 289, 7.10.1989, s. 1.

⁽²⁶⁾ EUT L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁷⁾ Undantag (påverkar inte detta beslut) till rådets förordning (EG) nr 73/2009 av den 19 januari 2009 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd för jordbrukare inom den gemensamma jordbrukspolitikens och om upprättande av vissa stödssystem för jordbrukare, om ändring av förordningarna (EG) nr 1290/2005, (EG) nr 247/2006 och (EG) nr 378/2007 samt om upphävande av förordning (EG) nr 1782/2003 (EUT L 30, 31.1.2009, s. 16).

⁽²⁸⁾ Domstolens dom av den 24 juli 2003 i mål C-280/00, *Altmark Trans och Regierungspräsidium Magdeburg*, REG 2003 s. I-7747 och domstolens dom av den 27 november 2003 i förenade målen C-34/01, C-35/01, C-36/01, C-37/01 och C-38/01, *Enirisorse*, REG 2003 s. I-14243.

⁽²⁹⁾ Domstolens dom av den 22 maj 2003 i mål C-355/00, *Fresko*, REG 2003, s. I-5263.

⁽³⁰⁾ Domstolens dom av den 21 mars 1991 i mål C-303/88, *Italien mot kommissionen*, REG 1991, s. I-1433, punkt 11, domstolens dom av den 16 maj 2002 i mål C-482/99, *Frankrike mot kommissionen*, REG 2002, s. I-4397, punkt 24, samt domstolens dom av den 20 november 2003 i mål C-126/01, *GEMO*, REG 2003, s. I-13769, punkt 24.

⁽³¹⁾ Domstolens dom av den 20 september 2007 i mål T-136/05, *Salvat m.fl. mot kommissionen*, REG 2007, s. II-4063.

⁽³²⁾ Domstolens dom av den 16 maj 2000 i mål C-83/98 P, *Frankrike mot Ladbroke Racing Ltd och kommissionen*, REG 2000, s. I-3271, punkt 50.

- (109) Mot bakgrund av denna rättspraxis anser kommissionen för det första att det faktum att de obligatoriska frivilliga avgifterna i fråga bestod av bidrag från den privata sektorn och att de inte permanent kunde disponeras av staten inte är tillräckligt för att konstatera att de faller utanför tillämpningsområdet för artikel 107.1 i EUF-fördraget. Därför måste kommissionen också undersöka vilken grad av kontroll staten haft över intäkterna från dessa obligatoriska frivilliga avgifter och statens möjlighet att styra användningen av resurserna för att finansiera stödåtgärden.
- (110) I det här fallet konstaterar kommissionen att regeringens godkännande i form av erkännandet av Interbev är en nödvändig förutsättning för att inrätta de frivilliga obligatoriska avgifterna. Även om Interbev är en privaträttslig enhet bygger organisationens behörighet att ta ut frivilliga obligatoriska avgifter inom sin sektor på att staten godkänner dess funktion och mål (se skäl 14 i detta beslut).
- (111) Genom landsbygdslagen görs dessa avgifter dessutom obligatoriska för alla aktörer i den berörda branschen, eftersom de utvidgas genom ett interministeriellt beslut. För att denna typ av avgifter ska kunna tas ut krävs det följaktligen en rättsakt från de offentliga myndigheterna⁽³³⁾.
- (112) Därför konstaterar kommissionen att de granskade frivilliga obligatoriska avgifterna kan anses ligga under statlig kontroll och vara statliga medel.
- (113) Hur intäkterna från dessa frivilliga obligatoriska avgifter används avgörs dessutom av målen för och funktionen hos den branschövergripande sammanslutningen i enlighet med landsbygdslagen (se skälen 7–10). Staten kan alltså styra användningen av intäkterna från de frivilliga obligatoriska avgifterna för att finansiera de stödåtgärder som genomförs av Interbev. De fördelar som Interbev beviljar kan alltså tillskrivas staten.
- (114) Dessutom bör det påpekas att domstolen i mål C-345/02 *Pearle*⁽³⁴⁾ har identifierat vissa indicier för att det ska gå att avgöra huruvida skattelikhande avgifter ska betraktas som statliga medel som kan tillskrivas staten eller ej när de huvudsakligen tas ut av en branschövergripande sammanslutning till förmån för dess medlemmar.
- (115) Enligt den prövning som domstolen föreslog i det målet ska de obligatoriska avgifter som tas ut av en förmedlande organisation som företräder företagen inom vissa ekonomiska sektorer inte betraktas som statliga medel om samtliga följande villkor är uppfyllda:
- Åtgärden införs av den branschorganisation som företräder företagen och de anställda inom sektorn och används inte för att genomföra en statlig politik.
 - Målen för åtgärden i fråga finansieras i sin helhet genom avgifter för företaget inom sektorn.
 - Finansieringsmetoder samt procentandelar/storlek på avgifterna fastställs inom den branschövergripande sammanslutningen av företrädare för arbetsgivare och anställda, utan statligt ingripande.
 - Avgifterna får endast användas för att finansiera åtgärden, utan möjlighet för staten att ingripa.
- (116) Det är tydligt att den berörda åtgärden inte uppfyller samtliga villkor i *Pearle*-domen. För det första regleras Interbevs uppdrag och funktion genom nationell lagstiftning (se skälen 10 och 14) och finansieringen genom den frivilliga obligatoriska avgiften kräver ett statligt ingripande (se skäl 10). Enligt artikel 632–2-1 i landsbygdslagen ska branschövergripande sammanslutningar dessutom bidra till genomförandet av den nationella ekonomiska politiken och EU:s ekonomiska politik och kan prioriteras vid fördelningen av offentligt stöd. Interbev kan alltså betraktas som ett verktyg för att genomföra en politik med statligt stöd och genomför insatser som ligger i branschens allmänna intresse (se skälen 40 och 61). Dessutom kan den branschövergripande sammanslutningens budget även få tillskott genom ett direkt bidrag från staten, vilket också anges i Interbevs stadgar. När det slutligen gäller det allmänna intresset i fråga om den forskningsverksamhet som finansieras (se skäl 10) går det inte att säkert fastställa att stödmottagarna alltid är de som betalar skatten.
- (117) Mot bakgrund av detta konstaterar kommissionen att åtgärderna i fråga kan tillskrivas staten och finansieras med statliga medel.

1.3 PÅVERKAN PÅ HANDELN OCH SNEDVRIDNING AV KONKURRENSEN

- (118) För att omfattas av artikel 107.1 i EUF-fördraget måste stödet också påverka konkurrensen och handeln mellan medlemsstaterna. Detta kriterium förutsätter att stödmottagarna utövar ekonomisk verksamhet.
- (119) För att avgöra om detta stöd omfattas av artikel 107.1 i EUF-fördraget måste det slutligen avgöras om stödet riskerar att påverka handeln mellan medlemsstaterna och snedvrider konkurrensen.
- (120) Domstolen har konstaterat att när en fördel som beviljas av en medlemsstat förstärker en kategori företags ställning i förhållande till andra konkurrerande företag i handeln inom gemenskapen, måste de senare anses ha påverkats av denna fördel⁽³⁵⁾, vilket är tillräckligt för att visa att det sker en snedvridning av konkurrensen.

⁽³³⁾ Domstolens dom av den 20 september 2007, *Salvat* m.fl. mot kommissionen, se fotnot 31.

⁽³⁴⁾ Domstolens dom av den 15 juli 2004 i mål C-345/02, *Pearle* m.fl., REG 2004, s. I-7139.

⁽³⁵⁾ Domstolens dom av den 17 september 1980 i mål C-730/79, *Philip Morris* mot kommissionen, REG 1980, s. 2671.

(121) Förekomsten av handel mellan medlemsstaterna inom köttsektorn visas på ett tillfredsställande sätt av att det finns en gemensam organisation av marknaden för denna sektor ⁽³⁶⁾. Som exempel kan nämnas att kommersiella gemenskapshandeln med köttprodukter i Frankrike motsvarade cirka 15 % av den sammanlagda handeln med dessa produkter inom EU ⁽³⁷⁾.

(122) De stöd som beviljas kan alltså påverka handeln mellan medlemsstaterna, eftersom de gynnar den nationella produktionen till nackdel för produktionen i övriga medlemsstater. Köttsektorn var i själva verket under den period som detta beslut avser ytterst öppen för konkurrens på gemenskapsnivå och därmed mycket känslig för alla åtgärder som främjade produktionen i någon medlemsstat.

1.4 SLUTSATSER OM STÖDETS EGENSKAPER I DEN MENING SOM AVSES I ARTIKEL 107.1 I EUF-FÖRDRAGET

(123) Med beaktande av dessa överväganden anser kommissionen att de åtgärder som införts i det här fallet till förmån för mottagarna ger dem en fördel som andra aktörer inte kan komma i åtnjutande av och att de snedvrider eller hotar att snedvrider konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, och att de följaktligen riskerar att påverka handeln mellan medlemsstaterna.

(124) Därför konstaterar kommissionen att åtgärden i fråga omfattas av artikel 107.1 i EUF-fördraget och är statligt stöd.

2. GRANSKNING AV STÖDETS FÖRENLIGHET MED DEN GEMENSAMMA MARKNADEN

2.1 DETTA BESLUTS RÄCKVIDD

(125) De franska myndigheterna anser att detta beslut endast bör gälla det branschövergripande avtalet av den 12 juni 2001, som förklarats tidigare (se skäl 56).

(126) Kommissionen hade i samband med stöd NN 34/95 inte tillgång till upplysningar om FNE-avgifterna eller om finansieringssystemet för stöd i samband med det ärendet ⁽³⁸⁾. Dessutom gällde kommissionens ståndpunkt då endast investeringar till stöd för vissa uppfödare, särskilt för första anskaffning av djur. Inte heller intog kommissionen någon ståndpunkt i fråga om systemet med frivilliga obligatoriska avgifter eller det stöd till genetisk förbättring, genetiskt informationssystem, bioteknik, ekonomiska studier, säljfrämjande åtgärder, tekniskt stöd, forskning och försök som finansierats genom Interbev-avgifterna, eftersom dessa inte anmälts i den mening som avses i artikel 108.3 i EUF-fördraget.

⁽³⁶⁾ *Agriculture in the European Union, Statistical and economic information 2002*. Generaldirektoratet för jordbruk, Europeiska kommissionen.

⁽³⁷⁾ Källa: Eurostat.

⁽³⁸⁾ Domstolens dom av den 21 oktober 2003 i förenade målen C-261/01 och C-262/01, Van Calster och Cleeren, REG 2003, s. I-12249, punkterna 51 och 52: "51. [...] medlemsstaten [är], [...] skyldig att inte bara anmäla förslaget till stöd i egentlig mening, utan även stödets finansieringsmetod om den utgör en del av den planerade åtgärden. 52. Eftersom anmälningsskyldigheten även omfattar stödets finansieringsmetod skall konsekvenserna av att de nationella myndigheterna har åsidosatt artikel 93.3 sista meningen i fördraget även gälla denna aspekt av stödåtgärden."

(127) Dessa åtgärder nämndes av Frankrike i deras skrivelse av den 29 april 1996 i samband med ärende NN 49/96, men endast i fråga om de verksamheter som avsåg FNE.

(128) Som svar på den skrivelsen begärde kommissionen emellertid kompletterande uppgifter genom en skrivelse av den 30 maj 1996 (VI/021559) för att förstå egenskaperna hos och omfattningen av de finansieringsverktyg som underlättade den omstrukturering av uppfödningssystemen som identifieringen och urvalen av djuren innebar, liksom utvecklingsinsatserna. Kommissionen begärde också att en beskrivning skulle fyllas i. De franska myndigheterna svarade dock inte på denna skrivelse och kommissionen har aldrig uttalat sig om de berörda åtgärdernas förenlighet med den inre marknaden. Kommissionen inledde det förfarande som anges i artikel 108.2 i EUF-fördraget beträffande det berörda stödet genom en skrivelse av den 9 juli 2003 ⁽³⁹⁾.

(129) De branschövergripande avtalen av den 15 juni 1994 i fråga om uppfödningssystemet och av den 18 december 1995 i fråga om Interbev samt de statliga stöd som finansierats genom dessa avtal måste alltså fortfarande granskas med hänsyn till bestämmelserna om statligt stöd, i den mån de inte har godkänts av kommissionen.

(130) Följaktligen gäller detta beslut även avtalen av den 15 juni 1994 för FNE och av den 18 december 1995 för Interbev. Vid analysen av dessa avtal uttalade sig kommissionen inte om de åtgärder som finansierats av de s.k. branschövergripande avgifterna.

(131) Som anges i skäl 57 har de franska myndigheterna underförstått godtagit denna tolkning.

2.2 TILLÄMPNING AV ARTIKEL 107.3 I EUF-FÖRDRAGET

(132) I artikel 107 i EUF-fördraget anges undantag till den generella principen om statliga stöds oförenlighet med EUF-fördraget, även om vissa av dem uppenbarligen inte är tillämpliga, särskilt dem som anges i punkt 2 i den artikeln. De har inte heller åberopats av de franska myndigheterna.

(133) De undantag som föreskrivs i artikel 107.3 ska tolkas restriktivt vid granskning av stödprogram för vissa regioner eller sektorer, eller när allmänna stödprogram tillämpas i enskilda fall. De får endast beviljas om kommissionen kan fastställa att stödet är nödvändigt för att uppnå något av målen i fråga. Att enligt nämnda undantag medge stöd som inte förutsätter en sådan motprestation skulle innebära att handeln mellan medlemsstaterna påverkas och att konkurrensen snedvrider, vilket inte kan motiveras med hänsyn till gemenskapsintresset, och skulle följaktligen ge otilförliga fördelar för aktörer i vissa medlemsstater.

⁽³⁹⁾ EUT C 149, 9.8.2003, s. 21.

(134) Kommissionen anser att stöden i fråga inte är avsedda att främja den ekonomiska utvecklingen i en region där levnadsstandarden är onormalt låg eller där det råder allvarlig brist på sysselsättning i enlighet med artikel 107.3 a. De är inte heller avsedda att främja genomförandet av ett viktigt projekt av gemensamt europeiskt intresse eller att avhjälpa en allvarlig störning i medlemsstatens ekonomi i enlighet med artikel 107.3 b. Stöden är inte heller avsedda att främja kultur eller bevara kulturarvet i enlighet med artikel 107.3 d.

(135) I artikel 107.3 c föreskrivs dock att stöd för att underlätta utvecklingen av vissa näringsverksamheter eller vissa regioner kan anses vara förenligt med den gemensamma marknaden, när det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset. För att kunna omfattas av det undantag som avses i nämnda punkt måste stöden bidra till utvecklingen av sektorn i fråga.

2.3 TILLÄMPLIGA RIKTLINJER FÖR DE ICKE ANMÄLDA ÅTGÄRDERNA

(136) Enligt punkt 194 i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till jordbruk och skogsbruk och kommissionens tillkännagivande om vilka regler som är tillämpliga för att avgöra om ett statligt stöd är olagligt⁽⁴⁰⁾ ska allt stöd som är olagligt i den mening som avses i artikel 1 f i rådets förordning (EG) nr 659/1999⁽⁴¹⁾ bedömas i enlighet med de bestämmelser och riktlinjer som gällde när stödet beviljades⁽⁴²⁾.

(137) De särskilda riktlinjerna för jordbruket tillämpas sedan den 1 januari 2000. Allt statligt stöd som beviljats efter detta datum ska därför bedömas mot bakgrund av riktlinjerna. Gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till jordbrukssektorn tillämpades mellan den 1 januari 2000 och den 31 december 2006. Gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till jordbruk och skogsbruk 2007–2013 tillämpas från och med den 1 januari 2007.

(138) Allt stöd som har beviljats före den dagen ska däremot i förekommande fall bedömas mot bakgrund av de bestämmelser och den praxis som gällde före den 1 januari 2000.

2.4 DE FRIVILLIGA OBLIGATORISKA AVGIFTERNAS FÖRENLIGHET MED SYSTEMET FÖR DEN GEMENSAMMA ORGANISATIONEN AV MARKNADERNA

(139) När det gäller frågan om de frivilliga obligatoriska avgifternas förenlighet med systemet för den gemensamma organisationen av marknaderna ansåg kommissionen i

samband med domen av den 22 maj 2003 i Freskot-målet⁽⁴³⁾ att de frivilliga obligatoriska avgifterna i detta fall varken direkt eller indirekt påverkade priset på de berörda slutprodukterna eftersom avgifterna inte påverkade produkternas pris, då dessa avgjordes på den fria marknaden. Den pålaga som belastar charkuteriprodukterna och de uppfödda djuren neutraliseras alltså av den fördel som de finansierade verksamheterna ger. Följaktligen kan man anse att avgifternas inverkan på priset är mycket begränsad.

(140) Finansieringen av denna ordning ger alltså inte upphov till några invändningar.

2.5 ANALYS AV ÅTGÄRDERNA MOT BAKGRUND AV TILLÄMPLIGA BESTÄMMELSER

2.5.1 Åtgärder som genomförts med hjälp av köttavgifter

2.5.1.1 Säljfrämjande åtgärder

(141) När det gäller stöd till säljfrämjande åtgärder måste förenligheten i de stöd som beviljades före den 1 januari 2002 granskas mot bakgrund av ramverket för nationellt stöd till reklam för jordbruksprodukter och vissa produkter som inte omfattas av bilaga II till EEG-fördraget⁽⁴⁴⁾ och de stöd som beviljats efter den dagen måste granskas mot bakgrund av de riktlinjer för gemenskapen som var tillämpliga på statligt stöd till reklam för de produkter som omfattas av bilaga I till EG-fördraget och för vissa produkter som inte omfattas av bilaga I⁽⁴⁵⁾.

(142) Båda 1987 års ramar och riktlinjerna från 2002 omfattar i huvudsak samma principer. De innehåller negativa och positiva kriterier som alla nationella stöd måste uppfylla. Reklaminsatserna får alltså inte strida mot artikel 34 i EUF-fördraget eller mot gemenskapens sekundärlagstiftning, och den får heller inte lyfta fram enskilda företag. På grundval av de uppgifter som de franska myndigheterna har lämnat går det att dra slutsatsen att syftet med dessa åtgärder har varit förenligt med flera positiva kriterier i de nämnda ramarna och riktlinjerna, eftersom några av dem bidrar till målet med upptagning av överskott av jordbruksprodukter på marknaden och andra bidrar till målet med utveckling av produkter av hög kvalitet och sunda kostvanor.

(143) Dessutom har de franska myndigheterna förklarat att budskapet i reklamen inte syftade till att avskräcka konsumenterna från att köpa produkter från andra medlemsstater eller att ge en nedsättande beskrivning av sådana produkter, samt att reklamen inte gynnade något varumärke från ett enskilt företag eller en enskild producent.

(144) När det gäller taket för stödet kan reklaminsatserna finansieras med statliga medel upp till 50 % och resten ska betalas av branschorganisationerna och de branschövergripande mottagarna antingen via frivilliga avgifter eller

⁽⁴⁰⁾ Kommissionens tillkännagivande K(2002) 458 (EGT C 119, 22.5.2002, s. 22).

⁽⁴¹⁾ EGT L 83, 27.3.1999, s. 1.

⁽⁴²⁾ Utdrag ur kommissionens tillkännagivande: "[kommissionen måste] alltid bedöma om olagligt statligt stöd är förenligt med den gemensamma marknaden enligt de materiella kriterier som fastställs i något av de instrument som gällde när stödet beviljades".

⁽⁴³⁾ Domstolens dom av den 22 maj 2003 i mål C-355/00, Freskot, REG 2003, s. I-5263.

⁽⁴⁴⁾ Se fotnot 12.

⁽⁴⁵⁾ Se fotnot 13.

genom skattelikhande eller obligatoriska avgifter. I det här fallet finansieras åtgärderna helt och hållet med skattelikhande avgifter och branschens ekonomiska bidrag till kampanjer uppgår per definition till 50 % av kostnaderna.

- (145) Kommissionen anser att det offentliga stödet till dessa reklaminsatser uppfyller de kriterier som anges i den tillämpliga gemenskapslagstiftningen.

2.5.1.2 Tekniskt stöd

- (146) Förenligheten i stöd som beviljats före den 1 januari 2000 måste granskas mot bakgrund av kommissionens praxis, som baseras på förslaget till lämpliga åtgärder i fråga om stöd som beviljats av medlemsstaterna inom sektorn för boskapsuppfödning och boskapsuppfödningssprodukter⁽⁴⁶⁾, och stöd som beviljats efter den dagen måste bedömas mot bakgrund av riktlinjerna för jordbruket⁽⁴⁷⁾.

- (147) Kommissionens praxis före 2000 och de riktlinjer för jordbruk som antogs 2000 omfattar i huvudsak samma principer. Stöd upp till 100 % av de stödberättigande utgifterna är alltså tillåtna när det framför allt gäller åtgärder för tekniskt stöd genom information och bokföringsstöd, åtgärder för spridning av ny teknik samt stöd till utbildning av arbetstagare inom jordbruket.

- (148) När riktlinjerna 2000 antogs infördes ytterligare ett villkor om att stödet måste vara tillgängligt för samtliga stödberättigade personer som är verksamma inom det berörda området på objektiva fastställda villkor och att det sammanlagda beviljade stödet inte får överskrida 100 000 euro per mottagare och treårsperiod eller, för små och medelstora företag, 50 % av de stödberättigande utgifterna, där det största av dessa belopp ska tillämpas. De franska myndigheterna förklarade att kriteriet om att alla potentiellt berörda aktörer ska få tillgång till resultaten helt och hållet är uppfyllt. Kommissionen anser mot bakgrund av de upplysningar som de franska myndigheterna har lämnat om bl.a. det mycket höga antalet mottagare, att kriteriet i fråga om stödtaket är uppfyllt.

- (149) Kommissionen anser att det offentliga stödet till de berörda insatserna för tekniskt stöd uppfyller de kriterier som anges i de tillämpliga gemenskapsreglerna.

2.5.1.3 Forskning och försök

- (150) När det gäller insatser för forskning och försök måste förenligheten i de stöd som beviljades före den 1 januari 2000 granskas mot bakgrund av gemenskapsramarna för statligt stöd till forskning och utveckling och kommis-

sionens meddelande om ändringen av dessa ramar och stöd som beviljats efter den dagen måste granskas mot bakgrund av riktlinjerna för jordbruket, där det i punkt 17 hänvisas till de nämnda ramarna.

- (151) I dessa ramar sägs det att stöd på upp till 100 % är förenliga med den gemensamma marknaden, även om FoU-verksamheterna bedrivs av enskilda företag, under förutsättning att fyra villkor är uppfyllda:

a) Stödet ska vara av allmänt intresse inom sektorn i fråga, och det får inte leda till en snedvridning av konkurrensen inom andra sektorer.

b) Information ska publiceras i lämpliga tidningar som har minst rikstäckande spridning och som inte är begränsade till medlemmar av någon enskild organisation, så att det ges garantier för att alla som kan tänkas vara intresserade av verksamheten utan svårighet kan få reda på att den genomförs eller har genomförts, och att resultaten vid förfrågan är eller blir tillgängliga för alla berörda parter. Denna information får inte offentliggöras senare än den information som eventuellt ges till medlemmar av enskilda organisationer.

c) Alla berörda parter, inklusive stödmottagarna, ska på lika villkor kunna utnyttja resultaten av verksamheten, både vad gäller tid och kostnader.

d) Stödet ska uppfylla kraven i bilaga 2, "Interna stöd: grund för undantag från åtagandena om sänkningar", till jordbruksavtalet från Uruguayrundan av de multilaterala handelsförhandlingarna⁽⁴⁸⁾.

- (152) De franska myndigheterna har förklarat att Interbevs tekniska forsknings- och försöksverksamhet kommer samtliga aktörer inom produktionskedjan till godo. Dessutom sprider organisationen de förvärvade kunskaperna och tekniska rekommendationerna genom att hålla utbildningar och distribuera dokumentation, meddelanden, sammanfattningar, faktablad samt via elektroniska medier. Alla uppfödare, slakterier, slaktare, bearbetningsföretag och försäljare inom produktionskedjan för nötkött och färskött kan ta del av resultaten och få tillgång till forskningssammanställningar utan diskriminering och vid samma tidpunkt som alla andra genom en enkel begäran. Slutligen försäkras de franska myndigheterna att åtgärderna inte leder till någon direkt utbetalning till producenter eller bearbetningsföretag och att de uppfyller de internationella handelsvillkor som EU har förbundit sig att uppfylla.

- (153) Kommissionen anser att det offentliga stödet till de berörda insatserna för forskning och försök uppfyller de kriterier som anges i de tillämpliga gemenskapsreglerna.

⁽⁴⁶⁾ Se fotnot 14.

⁽⁴⁷⁾ Se fotnot 11.

⁽⁴⁸⁾ EGT L 336, 23.12.1994, s. 1.

2.5.2 Åtgärder som genomförts av FNE

2.5.2.1 Tekniskt stöd

- (154) Förenligheten i det stöd till tekniskt stöd som beviljats före den 1 januari 2000 måste granskas mot bakgrund av kommissionens praxis, som baseras på förslaget till lämpliga åtgärder i fråga om stöd som beviljats av medlemsstaterna inom sektorn för boskapsuppfödning och boskapsuppfödningssprodukter⁽⁴⁹⁾, och stöd som beviljats efter den dagen måste bedömas mot bakgrund av riktlinjerna för jordbruket⁽⁵⁰⁾.
- (155) Kommissionens praxis före 2000 och de riktlinjer för jordbruk som antogs 2000 omfattar i huvudsak samma principer. Stöd upp till 100 % av de stödberättigande utgifterna är alltså tillåtna när det framför allt gäller åtgärder för tekniskt stöd genom information och bokföringsstöd, åtgärder för spridning av ny teknik samt stöd till utbildning av arbetstagare inom jordbruket.
- (156) När riktlinjerna 2000 antogs infördes ytterligare ett villkor om att stödet måste vara tillgängligt för samtliga stödberättigade personer som är verksamma inom det berörda området på objektivet fastställda villkor och att det sammanlagda beviljade stödet inte får överskrida 100 000 euro per mottagare och treårsperiod eller, för små och medelstora företag, 50 % av de stödberättigande utgifterna, där det största av dessa belopp ska tillämpas.
- (157) De franska myndigheterna har betonat att samtliga finansierade åtgärder har varit av allmänt intresse för alla nötkreaturs- och fåruppfödare. Det har aldrig varit fråga om åtgärder som endast kommit enskilda aktörer eller särskilda grupper av aktörer till godo.
- (158) FNE:s ekonomiska bidrag utgör för det allra mesta mindre än 50 % av kostnaderna för dessa studier och forskningsarbeten. De kan vara högre än 50 % inom vissa enstaka projekt, men stödnivån överskrider aldrig 100 %.
- (159) Vid finansiering av ekonomiska studier garanteras respekt dels för gränsen på 100 000 euro per uppfödare och treårsperiod, dels för bestämmelsen om tillgång till resultaten för samtliga uppfödare.
- (160) Kommissionen anser att det offentliga stödet till de berörda insatserna för tekniskt stöd uppfyller de kriterier som anges i de tillämpliga gemenskapsreglerna.

2.5.2.2 Forskning och försök

- (161) När det gäller insatser för forskning och försök måste förenligheten i de stöd som beviljades före den 1 januari 2000 granskas mot bakgrund av gemenskapsramarna för statligt stöd till forskning och utveckling och kommis-

sionens meddelande om ändringen av dessa ramar och stöd som beviljats efter den dagen måste granskas mot bakgrund av riktlinjerna för jordbruket, där det i punkt 17 hänvisas till de nämnda ramarna.

- (162) I dessa ramar sägs det att stöd på upp till 100 % är förenliga med den gemensamma marknaden, även om FoU-verksamheterna bedrivs av enskilda företag, under förutsättning att fyra villkor är uppfyllda:
- Stödet ska vara av allmänt intresse inom sektorn i fråga, och det får inte leda till en snedvridning av konkurrensen inom andra sektorer.
 - Information ska publiceras i lämpliga tidningar som har minst rikstäckande spridning och som inte är begränsade till medlemmar av någon enskild organisation, så att det ges garantier för att alla som kan tänkas vara intresserade av verksamheten utan svårighet kan få reda på att den genomförs eller har genomförts, och att resultaten vid förfrågan är eller blir tillgängliga för alla berörda parter. Denna information får inte offentliggöras senare än den information som eventuellt ges till medlemmar av enskilda organisationer.
 - Alla berörda parter, inklusive stödmottagarna, ska på lika villkor kunna utnyttja resultaten av verksamheten, både vad gäller tid och kostnader.
 - Stödet ska uppfylla kraven i bilaga 2, "Interna stöd: grund för undantag från åtagandena om sänkningar", till jordbruksavtalet från Uruguayrundan av de multilaterala handelsförhandlingarna.

- (163) I detta fall har resultaten från varje ekonomisk undersökning och de uppgifter som lämnas vid utgången av varje forskningsprogram – när de har varit slutgiltiga – getts stor spridning. Resultaten från samtliga studier som finansieras av fonden publiceras och sprids systematiskt så att uppfödare och deras organisationer ute på fältet ska kunna dra fördel av dem och få tillgång till dem utan diskriminering.

- (164) Två stora spridningskanaler används: Uppfödarnas branschorganisationer och uppfödningssinstitutet, via tekniska och ekonomiska publikationer som har stor spridning bland uppfödare och tekniker.

- (165) Eftersom dessa studier är av allmänt intresse sker ingen kommersiell exploatering av resultaten. Frågor kring kostnader för utnyttjanderättigheter är därför inte relevanta. De verkliga mottagarna för dessa åtgärder är samtliga nötkreaturs- och fåruppfödare, som får ta del av de teoretiska och praktiska resultaten av dem.

⁽⁴⁹⁾ Skrivelse från kommissionen till medlemsstaterna nr S/75/29416 av den 19 september 1975.

⁽⁵⁰⁾ Se fotnot 11.

(166) De finansierade studierna leder inte till någon direkt utbetalning till producenter eller bearbetningsföretag. Åtgärderna kommer att uppfylla de allmänna och särskilda kriterier som anges i bilaga 2, "Interna stöd: grund för undantag från åtagandena om sänkningar", till det jordbruksavtal som slöts i Marrakech efter Uruguayrundan av de multilaterala handelsförhandlingarna.

(167) Kommissionen anser att det offentliga stödet till de berörda insatserna för forskning och försök uppfyller de kriterier som anges i de tillämpliga gemenskapsreglerna.

2.6 FINANSIERING AV STÖDET

(168) Eftersom det statliga stödet finansieras med skatteliknande avgifter (de frivilliga obligatoriska avgifterna) måste kommissionen både granska de finansierade åtgärderna, dvs. stödet, och metoden för att finansiera dem. Enligt domstolen⁽⁵¹⁾ måste kommissionen vid sin granskning av ett stöd beakta finansieringsmetoden för stödet när denna metod, särskilt i fråga om obligatoriska avgifter, är en integrerad del i stödåtgärden.

(169) Det är flera faktorer som spelar in när man ska avgöra om finansieringsmetoden är en integrerad del av stödåtgärden: Intäkterna från avgiften måste vara reserverade för finansieringen av stödet och ska ovillkorligen anslås till finansieringen av stödet⁽⁵²⁾, avgiften ska användas till stödåtgärden i enlighet med den berörda nationella avgiften⁽⁵³⁾ och storleken på avgiften ska direkt påverka storleken på det statliga stödet⁽⁵⁴⁾.

(170) Kommissionen har noterat följande när den har tillämpat dessa kriterier på åtgärden i fråga: För det första noteras den rättsliga grunden för åtgärderna i fråga, dvs. att obligatoriska avgifter fastställs i branschövergripande avtal som har utvidgats genom beslut. Detta innebär att varje avgift som tas ut uteslutande går till den berörda fonden utan att påverka Interbevs eller statens allmänna budget. Avgiften måste alltså anses vara reserverad för finansieringen av stödet och anslås till finansieringen av stödet på grundval av den gällande nationella lagstiftningen. För det andra finansieras stödåtgärderna uteslutande genom sektorsavgifter. Interbev använder sig inte av sina andra finansieringskällor för att komplettera finansieringen av de föreskrivna åtgärderna. Därav kan man dra slutsatsen att avgiftens belopp har direkt inverkan på beloppet för det statliga stödet.

(171) Därför konstaterar kommissionen att metoden för att finansiera stödet, i detta fall genom frivilliga obligatoriska

avgifter, är en integrerad del av stödåtgärden och således måste beaktas vid granskningen av stödets förenlighet. Finansieringsmetoden kan strida mot artikel 110 i EUF-fördraget, varför kommissionen inte kan förklara den förenlig med bestämmelserna om den medför en diskriminering mellan importerade produkter och nationella produkter⁽⁵⁵⁾, eller mellan exporterade produkter och nationella produkter⁽⁵⁶⁾.

(172) I det här fallet har avgiften tagits ut på den nationella produktionen och även på kött och djur som har exporterats (inom ramen för de frivilliga obligatoriska avgifterna på kött) och importerats (inom ramen för de frivilliga obligatoriska avgifter som har tagits ut av FNE).

(173) Kommissionens granskning gäller vissa aspekter av köttavgifterna och FNE-avgiften, i den utsträckning handeln mellan medlemsstaterna har kunnat påverkas av dessa avgifter.

2.6.1 Köttavgifterna (Interbevs avgifter)

2.6.1.1 Importerat kött

(174) Som anges i skäl 82 var avgifterna på importerat kött inte obligatoriska enligt fransk lagstiftning under 1996–2004. De utesluts därför från tillämpningsområdet för detta beslut, eftersom de inte varit statligt stöd. En av de avgörande faktorer som anges i skäl 10, dvs. den tvingande verkan, föreligger inte här. De åtgärder som finansierats genom den avgift som har tagits ut på importerade produkter är alltså inte statligt stöd och omfattas inte av detta beslut.

2.6.1.2 Exporterade produkter

(175) Som beskrivs i skäl 16 och följande⁽⁵⁷⁾ har avgifter tagits ut sedan den 1 januari 1996 för produkter som sänds till andra medlemsstater, även om det infördes en partiell återbetalning av denna avgift 2001. Enligt domstolens rättspraxis kan denna avgift innebära diskriminering av exportörerna om de åtgärder som finansieras med avgiften inte kommer dem till godo och inte kompenserar för den avgift som de betalar⁽⁵⁸⁾. Därför behöver det visas att användningen av inkomsterna från denna avgift inte har gynnat den nationella produktion som säljs i Frankrike till nackdel för den nationella produktion som exporteras.

(176) De insatser som särskilt gällde exporterade djur och produkter har främst gällt säljfrämjande åtgärder (t.ex. internationella mässor, branschinformation och pr-verksamhet, gröna veckan i Berlin, styckningsutbildning i utlandet).

⁽⁵¹⁾ Domstolens dom av den 21 oktober 2003 i förenade målen C-261/01 och C-262/01, Van Calster, REG 2003, s. I-12249, punkt 49.

⁽⁵²⁾ Domstolens dom av den 13 januari 2005 i mål C-174/02, Streekgewest Westelijk Noord-Brabant, REG 2005, s. I-85, punkt 26; domstolens dom av den 7 september 2006 i mål C-526/04, Laboratoires Boiron, REG 2006, s. I-7529, punkt 44.

⁽⁵³⁾ Domstolens dom av den 13 januari 2005 i mål C-174/02, Streekgewest Westelijk Noord-Brabant, REG 2005, s. I-85, punkt 26; domstolens dom av den 27 oktober 2005 i målen C-266/04–C-270/04, C-276/04 och C-321/04–C-325/04, Nazairdis, REG 2005, s. I-9481, punkterna 46–49.

⁽⁵⁴⁾ Domstolens dom av den 13 januari 2005 i mål C-174/02, Streekgewest Westelijk Noord-Brabant, REG 2005, s. I-85, punkt 28; domstolens dom av den 15 juni 2006 i förenade målen C-393/04 och C 41/05, Air Liquide, REG 2006, s. I-5293, punkt 46.

⁽⁵⁵⁾ Domstolens dom av den 21 oktober 2003 i förenade målen C-261/01 och C-262/01, Van Calster, REG 2003, s. I-12249, punkt 48.

⁽⁵⁶⁾ Domstolens dom av den 23 april 2002 i mål C-234/99, Nygård, REG 2002, s. I-3657.

⁽⁵⁷⁾ Se även skäl 88 och följande.

⁽⁵⁸⁾ Domstolens dom av den 23 april 2002, Nygård, se fotnot 56.

- (177) De insatser som omfattade samtliga djur och produkter oavsett var de såldes, i och utanför Frankrike, har främst gällt reklamkampanjer som t.ex. "europeiskt kvalitetsnötkött", slaktbiprodukter, köttasdjur och ett visst antal forskningsinsatser i fråga om livsmedelssäkerhet, djurskydd, kvalitetssäkring, produktens egenskaper, åtgärder för certifiering eller spårbarhet för nötkött, vars resultat har fått bred spridning såväl inom som utanför Frankrike.
- i) Kött och djur som har sänts till andra medlemsstater
- (178) De åtgärder som gällt antingen exklusivt för produkter och djur som har sänts till andra medlemsstater, eller även för nationella produkter, motsvarar enligt de franska myndigheterna inte samtliga åtgärder som finansierats med de frivilliga obligatoriska avgifterna.
- (179) Det måste fastställas år för år och sammantaget huruvida de produkter som har sänts till andra medlemsstater har främjats av de branschövergripande insatserna.
- (180) I följande tabell redovisas hur intäkterna i euro från de frivilliga obligatoriska avgifterna har fördelats på olika Interbevinsatser, år för år, samt procentandelen åtgärder som uteslutande gällt kött och djur som exporterats, eller som har gällt även för nationella produkter och djur.

År	Åtgärder som främjat samtliga produkter	Åtgärder som enbart främjat produkter i Frankrike	Åtgärder som enbart främjat exporterade produkter	Summa åtgärder per år	I procent av samtliga finansierade åtgärder (avrundat)
1996	5 517 088,95	13 308 769,70	2 101 111,35	20 926 970,00	36
1997	9 244 861,43	8 723 278,25	2 104 379,32	20 072 518,99	56
1998	8 995 703,14	11 214 605,23	927 146,63	21 137 455,00	46
1999	9 780 064,41	10 308 559,00	1 058 778,36	21 447 401,76	50
2000	8 245 970,18	10 126 453,50	991 754,32	19 264 178,00	47
2001	9 447 359,23	15 115 169,26	1 720 267,50	26 282 796,00	42
2002	10 553 240,96	24 553 282,92	4 326 569,12	39 433 093,00	37
2003	12 626 096,22	21 010 195,68	3 761 566,70	37 398 458,60	43
2004	11 288 281,00	20 527 149,24	4 045 129,24	35 860 559,48	42

- (181) Av tabellen framgår att för den berörda perioden som helhet har exporterade produkter främjats av ungefär 44 % av samtliga åtgärder som finansierats genom de frivilliga obligatoriska avgifterna. Det bör påpekas att de franska myndigheterna har uppgivit att de sammanlagda intäkterna från de avgifter som tagits ut av exporterade produkter under samma period utgjorde 15 %⁽⁵⁹⁾. Dessutom angav de franska myndigheterna att procentandelen på 15 % var ett genomsnitt och de lämnade uppgifter för varje år, av vilka det framgår att summan av de avgifter som tagits ut av exporterade produkter aldrig har överskridit 18 %.

ii) *Förenlighet med artikel 110 i EUF-fördraget*

- (182) Med hänsyn till konsekvenserna av domstolens dom i Nygård-målet⁽⁶⁰⁾ och att de åtgärder som finansierats med avgiften är statligt stöd i den mening som avses i artikel 107 i EUF-fördraget samt att avgiften inte har varit diskriminerande i strid med 110 i EUF-fördraget när den har tillämpats på exporterade produkter och djur som har fått ta proportionerlig del av de fördelar

som avgifterna har medfört, anser kommissionen att inkomsterna från den avgift som har tagits ut på exporterade produkter för att finansiera Interbevs verksamhet är en finansiering av stöd som är förenlig med bestämmelserna i EUF-fördraget, särskilt artikel 107, och att det statliga stöd som har finansierats på detta sätt är förenligt med fördraget.

2.6.2 FNE-avgifter

2.6.2.1 Importerade djur

- (183) Enligt de franska myndigheterna riskerade den avgift som fram till 2003 tagits ut för FNE:s räkning att tillämpas på djur som har fötts upp utanför det nationella territoriet, men som har förts in i Frankrike för att slaktas där.
- (184) Efter det att kommissionen uttryckt sina tvivel har de franska myndigheterna bekräftat att de har ändrat texten i det branschövergripande avtalet för att utesluta alla avgifter på djur som importerats eller förs in i Frankrike. Enligt de franska myndigheterna gäller dessa avgifter enbart djur som föds upp och slaktas i Frankrike.

⁽⁵⁹⁾ Se skäl 94 och följande.

⁽⁶⁰⁾ Domstolens dom av den 23 april 2002, Nygård, se fotnot 56.

(185) Ändringarna i detta branschövergripande avtal har inte anmälts till kommissionen. Det är endast cirkuläret av den 2 februari 2005 (se skäl 87) som har överlämnats. Där anges att FNE-avgifterna endast ska tillämpas på allt kött med ursprung i all slakteriverksamhet inom den europeiska delen av Frankrike för djur uppfödda i Frankrike.

(186) Mellan den 1 januari 1996 och den 30 september 2004 togs avgiften på kött alltså även ut för djur som slaktades i Frankrike men som hade fötts upp utanför det nationella territoriet.

(187) De franska myndigheterna har inte kunnat visa att de åtgärder som finansierats genom dessa avgifter har gynnat uppfödare som bedrivit sin verksamhet utanför det nationella territoriet. De som har betalat den frivilliga obligatoriska avgiften och som har exporterat sina produkter har inte fått någon återbetalning eller nedsättning, trots att de inte fullt ut har kunnat dra fördel av de berörda åtgärderna. Åtgärderna för forskning och utveckling och tekniskt stöd har i princip endast kunnat främja nationella produkter (kött från nötkreatur som fötts upp och slaktats i Frankrike).

(188) Att importen av levande djur var marginell under den perioden⁽⁶¹⁾ och att importörerna av levande djur om de så önskade hade möjlighet att deklarerat antal ton importerade djur för att minska avgiftsunderlaget och begära återbetalning, påverkar inte kommissionens grundläggande bedömning. All diskriminering, hur liten den än är, omfattas dessutom av artikel 110 i EUF-fördraget.

(189) Med hänsyn till konsekvenserna av domstolens dom i Nygård-målet⁽⁶²⁾ och att de åtgärder som finansierats med avgiften är statligt stöd i den mening som avses i artikel 107 i EUF-fördraget samt att avgiften har varit diskriminerande i strid med 110 i EUF-fördraget eftersom den har tillämpats på produkter från andra medlemsstater som trots detta inte fullt ut har fått ta del av fördelar som avgifterna har medfört, anser kommissionen att inkomsterna från den avgift som har tagits ut på exporterade produkter för att finansiera Interbevs verksamhet är en finansiering av stöd som är oförenlig med bestämmelserna i EUF-fördraget, särskilt artikel 107, och att det statliga stöd som har finansierats på detta sätt är oförenliga med fördraget.

2.6.2.2 Exporterade djur

(190) FNE-avgifterna har tillämpats på djur som har fötts upp och slaktats i Frankrike, varför kommissionen kan

⁽⁶¹⁾ Enligt de siffror som de franska myndigheterna har lämnat (tullmyndigheterna) importerades 24 933 "stora nötkreatur för slakt" 2001 och 22 250 djur importerades 2002. Den nationella slakten var i storleksordningen 4 miljoner djur, varför den levande importen endast motsvarade 0,58 % av det totala antalet slaktade djur.

⁽⁶²⁾ Domstolens dom av den 23 april 2002, Nygård, se fotnot 56.

konstatera att exporterade produkter inte i sig har omfattas av någon avgift för FNE:s räkning och därför inte omfattas av detta beslut.

3. STÖDETS OLAGLIGHET

(191) Som angavs i beslutet om att inleda förfarandet betonar kommissionen att Frankrike inte i enlighet med artikel 108.3 i EUF-fördraget hade meddelat kommissionen de utvidgningsbeslut som gjorde de frivilliga avgifterna obligatoriska och om de åtgärder som finansierades genom dessa innan de började tillämpas (se skäl 2 i det här beslutet).

(192) I artikel 1 f i förordning (EG) nr 659/1999 anges mycket tydligt att nytt stöd som införs i strid med artikel 108.3 i EUF-fördraget är olagligt. Skyldigheten att anmäla statligt stöd fastställs i artikel 2 i samma förordning.

(193) När det för det första gäller egenskaperna hos de berörda avgifterna konstaterar kommissionen att det krävs en offentlig rättsakt för att dessa avgifter ska kunna tas ut. Därför anser kommissionen att det är fråga om skattelikhande avgifter, dvs. offentliga medel.

(194) Eftersom de frivilliga obligatoriska avgifterna är offentliga medel (som anges i skäl 106 och följande) som är en integrerad del av en stödordning (skäl 171 och följande) och de har använts för att finansiera fördelar för företag inom köttsektorn borde de ha anmälts till kommissionen i enlighet med artikel 108.3 i fördraget.

(195) Eftersom de åtgärder som Frankrike har genomfört innehåller statligt stöd, vilket förklaras i skälen 123 och 124, är det fråga om nytt stöd som inte har anmälts till kommissionen och det är alltså olagligt stöd i den mening som avses i fördraget.

(196) Enligt kommissionens tillkännagivande om vilka regler som är tillämpliga för att avgöra om ett statligt stöd är olagligt⁽⁶³⁾ ska allt stöd som är olagligt i den mening som avses i artikel 1 f i förordning (EG) nr 659/1999 bedömas i enlighet med de bestämmelser och riktlinjer som gällde när stödet beviljades.

V. SLUTSATSER

(197) Mot bakgrund av det ovanstående anser kommissionen att finansieringen av denna ordning genom frivilliga obligatoriska avgifter inte ger upphov till några invändningar i den utsträckning avgifterna tas ut på nationella produkter och på exporterade produkter och djur (i detta fall "köttavgifter" mellan 1996 och 2004).

⁽⁶³⁾ EGT C 119, 22.5.2002, s. 22.

- (198) Då avgifter också har tagits ut på importerade djur (i detta fall djuravgifter till förmån för FNE mellan 1996 och 2004) framgår av skälen ovan att systemet med frivilliga obligatoriska avgifter är oförenliga med den inre marknaden eftersom de strider mot artikel 110 i EUF-fördraget eftersom Frankrike inte har kunnat visa att även importerade produkter har gynnats av stödet i samma utsträckning som nationella produkter.
- (199) Dessutom har de berörda stöden inte anmälts till kommissionen i enlighet med artikel 108.3 i EUF-fördraget och är alltså olagligt stöd i den mening som avses i artikel 1 f i förordning (EG) nr 659/1999.
- (200) Kommissionen beklagar att Frankrike har genomfört dessa stöd i strid med artikel 108.3 i EUF-fördraget.
- (201) Eftersom stödet har genomförts innan kommissionen fattat sitt slutgiltiga beslut bör det påpekas att det på grundval av den bindande karaktären av förfarandereglerna i artikel 108.3 i EUF-fördraget, vars direkta verkan domstolen har godkänt i flera domar⁽⁶⁴⁾, inte går att i efterhand göra något åt att det berörda stödet är olagligt⁽⁶⁵⁾.
- (202) Domstolen har erinrat om att när en stödåtgärd i vilken finansieringssättet ingår som en integrerad del har genomförts utan att anmälningsplikten uppfyllts ska de nationella domstolarna som regel besluta om återbetalning av de skatter eller avgifter som särskilt tagits ut för att finansiera stödet i fråga. Den har också påpekat att det är de nationella domstolarnas uppgift att säkerställa enskildas intressen vid ett eventuellt åsidosättande från de nationella myndigheternas sida av det förbud mot stöd som anges i artikel 108.3 sista meningen i EUF-fördraget och som har en direkt effekt. Ett sådant åsidosättande som kan åberopas av enskilda och som konstateras av nationella domstolar ska leda till att de senare säkerställer att alla slutsatser härav kommer att dras i enlighet med nationell rätt både vad gäller giltigheten av de rättsakter som utfärdats för genomförandet av stödåtgärderna och återkrävandet av sådant finansiellt stöd som beviljats⁽⁶⁶⁾.
- (203) Kommissionen anser det lämpligt att i förevarande fall anta ett villkorligt beslut genom att använda sig av den möjlighet som föreskrivs i artikel 7.4 i förordning (EG) nr 659/1999, där det anges att kommissionen får förena ett positivt beslut med villkor enligt vilka ett stöd kan anses förenligt med den gemensamma marknaden och får fastställa skyldigheter för att göra det möjligt att övervaka att beslutet efterlevs.
- (204) För att gottgöra överträdelsen av artikel 110 EUF-fördraget och retroaktivt undanröja diskrimineringen bör Frankrike betala tillbaka den del av avgiften som har tagits ut på importerade produkter (djuravgifter till förmån för FNE mellan 1996 och 2004) i proportion till de fördelar av stödet som inte har kommit dessa produkter till godo. När överträdelsen gottgjorts blir de berörda stöden förenliga med artikel 107 i EUF-fördraget.
- (205) Kommissionen ska fastställa de villkor som måste följas vid återbetalningen. Frankrike ska således betala tillbaka den del av avgiften som har tagits ut på importerade produkter från den dag då avgiften började tillämpas till och med den 30 september 2004 under fullt iakttagande av följande villkor:
- De som har ansvarat för inbetalningen av de frivilliga obligatoriska avgifterna får, om de kan tillhandahålla bevis för att avgifterna har påförts importerade produkter, inom en tidsfrist som fastställs i enlighet med nationell rätt, men under alla omständigheter inom sex månader räknat från dagen för anmälan av det här beslutet, kräva återbetalning av en proportionell andel av intäkterna från den avgift som var avsedd att finansiera åtgärder som uteslutande gynnat nationella produkter.
 - Frankrike ska fastställa den eventuella diskriminering som förekommit mot importerade produkter. Frankrike ska därför under en referensperiod göra en ekonomisk jämförelse mellan å ena sidan intäkterna från avgiften på nationella produkter och å andra sidan de fördelar som dessa produkter är ensamma om att få.
 - Återbetalning ska ske inom sex månader från och med den dag då ansökan lämnas in.
 - De återbetalade beloppen ska uppdateras med räntan från och med den dag då avgifterna togs ut fram till den faktiska återbetalningen. Räntan ska beräknas på grundval av den referensräntesats som kommissionen fastställer med hjälp av metoden för fastställande av referens- och diskonteringsränta.
 - De franska myndigheterna ska godta alla rimliga bevis från dem som erlagt avgiften som visar den del av den erlagda avgiften som har tagits ut på produkter från andra medlemsstater.
 - För rätten till återbetalning får inga andra villkor ställas, särskilt inte att avgiften inte får ha övervältrats.
 - I det fall den avgiftsskyldige inte ännu har betalat avgiften ska de franska myndigheterna avstå från att driva in den proportionella andel av avgiften som gäller importerade produkter från andra medlemsstater för vilken det har visats att avgiften ska användas för att finansiera den del av stödet som uteslutande främjar nationella produkter. De ska också avstå från att driva in eventuell förseningsränta för de avgifterna.

⁽⁶⁴⁾ Domstolens dom av den 19 juni 1973 i mål 77/72, Capolongo, REG 1973, s. 611; domstolens dom av den 11 december 1973 i mål 120/73, Lorenz, REG 1973, s. 1471; domstolens dom av den 22 mars 1977 i mål 78/76, Steinicke och Weinlig, REG 1977, s. 595.

⁽⁶⁵⁾ Domstolens dom av den 21 november 1991 i mål C-354/90, Fédération nationale du commerce extérieur des produits alimentaires m.fl. mot Frankrike, REG 1991, s. I-5505; domstolens dom av den 21 oktober 2003 i förenade målen C-261/01 och C-262/01, Van Calster, REG 2003, s. I-12249.

⁽⁶⁶⁾ Domstolens dom av den 21 oktober 2003 i de förenade målen C-261/01 och C-262/01, Van Calster m.fl., REG 2003, s. I-12249.

- h) I det fall kommissionen så begär ska Frankrike lämna in en fullständig rapport som visar att återbetalningarna genomförts på ett tillfredsställande sätt.
- i) Om en liknande avgift har tagits ut i en annan medlemsstat på samma produkter som har påförts en avgift i Frankrike, ska de franska myndigheterna till de avgiftsskyldiga återbetala den del av avgiften som har tagits ut på produkterna från den andra medlemsstaten.
- j) Frankrike ska informera alla potentiella avgiftsskyldiga om detta beslut.
- d) De återbetalade beloppen ska uppdateras med räntan från och med den dag då avgifterna togs ut fram till den faktiska återbetalningen. Räntan ska beräknas på grundval av den referensräntesats som kommissionen fastställer med hjälp av metoden för fastställande av referens- och diskonteringsränta.
- e) De franska myndigheterna ska godta alla rimliga bevis från dem som erlagt avgiften som visar den del av den erlagda avgiften som har tagits ut på produkter från andra medlemsstater.
- f) För rätten till återbetalning får inga andra villkor ställas, särskilt inte att avgiften inte får ha övervärtrats.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. De statliga stöd till säljfrämjande åtgärder, reklam, tekniskt stöd, forskning och utveckling som Frankrike olagligt har genomfört i strid med artikel 108.3 i EUF-fördraget och som har finansierats genom en skattelikhande avgift (frivillig obligatorisk avgift på kött och djur som har sänts till andra medlemsstater mellan 1996 och 2004 och på levande djur som har importerats mellan 1996 och 2004) utgör, när det gäller perioden från ikraftträdandet till och med den 30 september 2004, statligt stöd som är förenligt med den inre marknaden i enlighet med artikel 107.3 c i EUF-fördraget, förutsatt att Frankrike uppfyller de villkor som anges i punkt 2 i den här artikeln.

2. Frankrike ska betala tillbaka den del av avgiften som har tagits ut på importerade produkter från den dag då avgiften började tillämpas till och med den 30 september 2004 under fullt iakttagande av följande villkor:

- a) De som har ansvarat för inbetalningen av de frivilliga obligatoriska avgifterna får, om de kan tillhandahålla bevis för att avgifterna har påförts importerade produkter, inom en tidsfrist som fastställs i enlighet med nationell rätt, men under alla omständigheter inom sex månader räknat från dagen för anmälan av det här beslutet, kräva återbetalning av en proportionell andel av intäkterna från den avgift som var avsedd att finansiera åtgärder som uteslutande gynnat nationella produkter.
- b) Frankrike ska fastställa den eventuella diskriminering som förekommit mot importerade produkter. Frankrike ska därför under en referensperiod göra en ekonomisk jämförelse mellan å ena sidan intäkterna från avgiften på nationella produkter och å andra sidan de fördelar som dessa produkter är ensamma om att få.
- c) Återbetalning ska ske inom sex månader från och med den dag då ansökan lämnas in.

g) I det fall den avgiftsskyldige inte ännu har betalat avgiften ska de franska myndigheterna avstå från att driva in den proportionella andel av avgiften som gäller importerade produkter från andra medlemsstater för vilken det har visats att avgiften ska användas för att finansiera den del av stödet som uteslutande främjar nationella produkter. De ska också avstå från att driva in eventuell förseningsränta för de avgifterna.

h) I det fall kommissionen så begär ska Frankrike lämna in en fullständig rapport som visar att återbetalningarna genomförts på ett tillfredsställande sätt.

i) Om en liknande avgift har tagits ut i en annan medlemsstat på samma produkter som har påförts en avgift i Frankrike, ska de franska myndigheterna till de avgiftsskyldiga återbetala den del av avgiften som har tagits ut på produkterna från den andra medlemsstaten.

j) Frankrike ska informera alla potentiella avgiftsskyldiga om detta beslut.

Artikel 2

Frankrike ska inom två månader från delgivningen av detta beslut underrätta kommissionen om vilka åtgärder som har vidtagits för att följa beslutet.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Republiken Frankrike.

Utfärdat i Bryssel den 13 juli 2011.

På kommissionens vägnar
Dacian CIOLOȘ
Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEBESLUT

av den 15 februari 2012

om finansiellt stöd från unionen till nödåtgärder för bekämpning av aviär influensa i Tyskland, Italien och Nederländerna under 2011

[delgivet med nr C(2012) 776]

(Endast de italienska, nederländska och tyska texterna är giltiga)

(2012/132/EU)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt,

med beaktande av rådets beslut 2009/470/EG av den 25 maj 2009 om utgifter inom veterinärområdet ⁽¹⁾, särskilt artikel 4, och

av följande skäl:

- (1) Aviär influensa är en smittsam virussjukdom som drabbar fjäderfä och andra fåglar i fångenskap. Sjukdomen har en mycket stark inverkan på lönsamheten inom fjäderfäuppfödningen och kan störa handeln inom unionen och exporten till tredjeländer
- (2) Vid utbrott av aviär influensa finns det en risk för att smittämnet sprids till andra fjäderfäanläggningar i den medlemsstaten, men också till andra medlemsstater och tredjeländer genom handel med levande fjäderfä eller fjäderfäprodukter.
- (3) I rådets direktiv 2005/94/EG ⁽²⁾ om gemenskapsåtgärder för bekämpning av aviär influensa fastställs åtgärder som medlemsstaterna omedelbart ska vidta vid ett utbrott för att snabbt förhindra ytterligare spridning av viruset.
- (4) I beslut 2009/470/EG fastställs förfaranden för finansiellt stöd från unionen för särskilda veterinäråtgärder, inbegripet nödåtgärder. I enlighet med artikel 4.2 i det beslutet ska medlemsstaterna beviljas finansiellt stöd för kostnaderna för vissa åtgärder för att utrota aviär influensa.
- (5) I artikel 4.3 första och andra strecksatserna i beslut 2009/470/EG fastställs bestämmelser om hur stor procentsats av medlemsstatens kostnader som unionens finansiella stöd kan omfatta.
- (6) För utbetalningen av finansiellt stöd från unionen för nödåtgärder för att utrota aviär influensa gäller bestäm-

melserna i kommissionens förordning (EG) nr 349/2005 av den 28 februari 2005 om villkor för gemenskapsbidrag för nödåtgärder och bekämpning av vissa djursjukdomar som avses i rådets beslut 90/424/EEG ⁽³⁾.

- (7) Utbrott av aviär influensa kunde konstateras i Tyskland, Italien och Nederländerna under 2011. Tyskland, Italien och Nederländerna vidtog i enlighet med beslut 2005/94/EG åtgärder för att bekämpa dessa utbrott.
- (8) Myndigheterna i Tyskland, Italien och Nederländerna har genom rapporter till ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa samt genom kontinuerlig information om sjukdomsläget kunnat visa att de effektivt har genomfört de bekämpningsåtgärder som anges i direktiv 2005/94/EG.
- (9) Myndigheterna i Tyskland, Italien och Nederländerna har därmed uppfyllt alla sina tekniska och administrativa skyldigheter enligt bestämmelserna i artikel 4.2 i beslut 2009/470/EG och i artikel 6 i förordning (EG) nr 349/2005.
- (10) Det exakta stödbeloppet från unionen kan inte fastställas för närvarande, eftersom de uppgifter som lämnats om ersättningskostnader och driftsutgifter bygger på uppskattningar.
- (11) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Finansiellt stöd från unionen till Tyskland, Italien och Nederländerna

1. Tyskland, Italien och Nederländerna ska beviljas finansiellt stöd från unionen för kostnaderna i samband med de åtgärder som de vidtog under 2011 för att bekämpa aviär influensa enligt artikel 4.2 och 4.3 i beslut 2009/470/EG.

⁽¹⁾ EUT L 155, 18.6.2009, s. 30.⁽²⁾ EUT L 10, 14.1.2006, s. 16.⁽³⁾ EUT L 55, 1.3.2005, s. 12.

2. Beloppet på det finansiella stöd som avses i punkt 1 ska fastställas i ett senare beslut som kommer att antas enligt det förfarande som fastställs i artikel 40.2 i beslut 2009/470/EG.

Artikel 2

Adressater

Detta beslut riktar sig till Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Italien och Konungariket Nederländerna.

Utfärdat i Bryssel den 15 februari 2012.

På kommissionens vägnar

John DALLI

Ledamot av kommissionen

EUROPEISKA CENTRALBANKENS BESLUT

av den 27 februari 2012

om upphävande av beslut ECB/2010/3 om tillfälliga åtgärder som rör godtagande av omsättningsbara skuldinstrument som emitteras eller garanteras av grekiska staten

(ECB/2012/2)

(2012/133/EU)

ECB-RÅDET HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-sätt, särskilt artikel 127.2 första strecksatsen,

med beaktande av stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken (nedan kallad *ECBS-stadgan*), särskilt artikel 12.1 och artikel 34.1 andra strecksatsen jämförda med artikel 3.1 första strecksatsen och artikel 18.2, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 18.1 i ECBS-stadgan föreskrivs att Europeiska centralbanken (ECB) och de nationella centralbankerna i de medlemsstater som har euron som valuta får utföra lånetransaktioner med kreditinstitut och andra marknadsaktörer, varvid lån ska lämnas mot tillfredsställande säkerheter. De kriterier som avgör godtagbarheten av säkerheter vid Eurosystemets penningpolitiska transaktioner framgår av bilaga I till riktlinje ECB/2011/14 av den 20 september 2011 om Eurosystemets penningpolitiska instrument och förfaranden ⁽¹⁾ (nedan kallad *den allmänna dokumentationen*).
- (2) Enligt punkt 1.6 i den allmänna dokumentationen får ECB-rådet när som helst ändra de instrument, villkor, kriterier och förfaranden som används för genomförandet av Eurosystemets penningpolitiska transaktioner. Enligt punkt 6.3.1 i den allmänna dokumentationen förbehåller sig Eurosystemet rätten att avgöra om en emission, emittent, gäldenär eller borgensman uppfyller kraven på hög kreditvärdighet på grundval av all information som det anser relevant.
- (3) Genom beslut ECB/2010/3 av den 6 maj 2010 om tillfälliga åtgärder som rör godtagande av omsättningsbara skuldinstrument som emitteras eller garanteras av grekiska staten ⁽²⁾ upphävdes, som en exceptionell åtgärd,

tillfälligt Eurosystemets minimikrav för kreditkvalitets-trösklar som tillämpas på omsättningsbara skuldinstrument som emitterats av grekiska staten eller som emitterats av enheter etablerade i Grekland och fullt ut garanteras av grekiska staten.

- (4) Republiken Grekland har, med avseende på deltagandet från den privata sektorn, beslutat att initiera ett erbjudande om skuldbyte riktat till innehavare av omsättningsbara skuldinstrument som emitterats av grekiska staten.
- (5) Republiken Greklands beslut har lett till att de omsättningsbara skuldinstrument som emitterats av grekiska staten eller som emitterats av enheter etablerade i Grekland och fullt ut garanteras av grekiska staten har blivit ännu mindre tillfredsställande som säkerheter för Eurosystemets transaktioner.
- (6) Beslut ECB/2010/3 ska upphöra att gälla.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Upphävande av beslut ECB/2010/3

Beslut ECB/2010/3 ska upphöra att gälla.

Artikel 2

Ikraftträdande

Detta beslut träder i kraft den 28 februari 2012.

Utfärdat i Frankfurt am Main den 27 februari 2012.

Mario DRAGHI
ECB:s ordförande

⁽¹⁾ EUT L 331, 14.12.2011, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 117, 11.5.2010, s. 102.

PRENUMERATIONSPRISER 2012 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på dvd	22 officiella EU-språk	1 310 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	840 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på dvd	22 officiella EU-språk	100 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, dvd, 1 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig dvd med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Försäljning och prenumeration

Prenumerationer på olika tidskrifter, såsom *Europeiska unionens officiella tidning*, kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande Internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV